— ... certaines cueillent des fleurs de lotus... vantent leur cueillette et se réjouissent entre elles... (§. 72)

ប្រាំពីរថ្ងៃ ម្ល៉ោះហើយក៏នាងខំបំរើ មើលទ្រង់ទ្រាយរាជសិតា ទាំងរូបរាងនាងសិតា ព្រះភក្ត្រល្អដូចវង្សព្រះចន្ទ្រា នាងល្អដូចស្រីសួគ៌ាល័យ នាងបុញ្ញកាយទុកព្រះទ័យចាំប្រាកដ លុះគ្រប់ប្រាំពីរថ្ងៃហើយ នាងក៏ក្រាបលាព្រះមាតា នឹងនាងសិតាចេញផុតសួនឧទ្យាន ហើយសូធ្យព្រះគាថា ក្លែងកាយាអោយដូចនាងសិតា ហៀវហោះមកដល់ ក្រុងទសមុខមារ ក៏បានទតយល់ឃើញនាងបុញ្ញកាយា ក្លែងជានាងសិតា ដូច្នោះហើយ ស្ទុះមកជិតនឹងឱបរិត ហើយនាងទូលថា ខ្ញុំមិនមែនជានាងសិតាទេ ខ្ញុំជានាងបុញ្ញ-កាយា ក្រុងទសមុខភក្ត្រា ក៏ដើរមកគង់នៅកន្លែងដើមវិញ ថាអើបុញ្ញកាយអើយ អញនឹងប្រើក្មួយឯង អោយធ្វើជារូបនាងសិតា ស្លាប់អណ្តែតទឹក ហើយអោយមានសត្វក្អែកស្រែកកេកកាក ១ ស្រាវពោះវៀន បុញ្ញកាយាក៏បានស្តាប់ក្រុងទសភក្ត្រា ប្រើអាត្មាដូច្នោះហើយ ក៏ហិចហោះផ្ញេកផ្ញោះទៅដល់មាត់សមុទ្រ សូធ្យមន្តវិជ្ជាការ កាឡាខ្លួនជានាងសិតាស្លាប់អណ្តែតទឹកទៅ មានក្អែកទាំងពីរចឹកស៊ីពោះវៀន អណ្តែតទៅជាប់នឹងពន្លាជ័យព្រះរាមា បនត្រង់ដែលព្រះអង្គចេញមកស្រង់គ្រឿងក្រអូបគន្ធរស ។ ពេលនោះ ព្រះនារាយណ៍រាមា ថ្លៃអង្គារជ្រៀលជ្រៃព្រះសុរិយា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ហៅសហនុមាន កេសរជម្ពូរពាន បាអង្គត់ និលឯក និលខាន់ និល

ពេជ្រ ស្រីលក្សណ៍អនុជា ពួកពានរស្វាជាច្រើន ហើយព្រះអង្គក៏ទ្រង់យាងទៅវារិនព្រះគង្គា បើកព្រះការតាទតមើលឃើញឈូកសែត ឈូកច្រាល នូវឈូកស ផ្កាក្រមុត ឧត្បល ចង្កុលណី មានក្នុងជលាស័យផ្កាព្រាយព្រឹក ទឹកដល់សិតាកែវកល្យាណ ប្អូនអើយបើបានរូនមកផង ប្អូនសូរឈ្មោះផ្កាបង បងប្រាយប្រាប់ ថាហើយជលនេត្រស្រក់អង្វរថា ឱកេសរកែកល្យាណ ប្អូនអើយ ទុក្ខបងគ្មានស្រាកស្រាន្ត ថាហើយស្តេចក៏ទត សព្វពន្លាជ័យ មើលទៅឃើញសពនាងអណ្តែតឃើញផាប់នៅ ព្រះអង្គយាងទៅឈ្មៀងមើលជិត ស្គាល់ជាសិតាស្រីវរ-បេក្ខណ៍ ទូនអ្នកក្សិណក្ស័យណាហើយអូន ថាហើយឱនឱបក្រសោបសពដាក់លើពន្លាជ័យ ក្សត្រថ្លៃសោយសោកសន្លប់ ឱបសពនៅលើពន្លាជ័យ ។ ថ្លែងពីស្រីលក្សណ៍អនុជា ឃើញបងឱបសពសន្លប់លង់ទួញថាឱក្សត្រីស្រីសិតា ម្ចាស់ក្ស័យហើយណាព្រះនាង បើម្ចាស់ក្សិណក្ស័យខ្ញុំក្ស័យផង ឱនឱបត្រកងសន្លប់លង់ជាមួយព្រះបង ទាំងពីរពង្ស ។ ថ្លែងពីហនុមានក៏បានឃើញសព ឃើញស្តេចសន្លប់ទាំងពីរអង្គ ទើបស្រែកហៅថា ហៃមាអង្គត់យើងក្រហើយណាទាំងអស់គ្នា ពួកពលទាំងអស់ក៏បានឃើញក្សត្រាទាំងពីរអង្គសូន្យសព្វសន្លប់លង់ ឃើញសពសិតាស្តេច

ឱបនៅថាយើងក្រហើយ ទាំងអស់គ្នា ថាហើយក្សត្រទាំងពីព្រះអង្គក៏នៅ ។ (ស្ងួត) សូរ្យសាយណ្ហៈ ហេតុអើយបែរត្រជាក់ ក្សត្រថ្លៃទ្រង់លក្សណ៍អើយ ស័ព្ទសន្លប់លង់ ព្រះពាយបក់បោកអើយព្រះពាយផាត់ ខ្ចាយខ្ចាត់ក្លិនផ្កាអើយដូងដកម៉ៃ ។ ក្លិនក្លែបក្រអែប អើយក្រអូបក្រៃ ក្សត្រថ្លៃក៏ភ្ញាក់តើនចាកនិទ្រា ។

មានព្រះបន្ទូលថា អើរឿងនេះហេតុភេទអ្វី គឺកាលអង្គត់ និងបាសហនុមាន ក៏បានទៅអុជនគរគេ អង្គត់ក៏បានទៅសម្លាប់សេនារបស់គេបានជាគេសម្លាប់រត្នរាជសិតាកែវកល្យាណ អើអ្នកទាំងពីរប្រាណ ក្នុងថ្ងៃនេះអញសំឡាប់បាឯងហើយ មិនទុកទេ អញក៏សឹងដឹបានប្រាមប្រាប់មកអំពីថ្ងៃមុនថាហើយ ព្រះនារាយណ៍រាមា ហៅពួកកងសេនា អោយចាប់សហ-នុមាន និងបាអង្គត់ចង សហនុមាន បាអង្គត់ថ្វាយបង្គំព្រះនារាយណ៍ព្រះអង្គកុំទាន់ចាប់ខ្ញុំចងទៅពិឃាត ចាំខ្ញុំពិចារណាអោយច្បាស់សិន អារា-ពណ៍នោះវាមិនហ៊ានសម្លាប់រាជសិតាទេ បើព្រះអង្គពិឃាតខ្ញុំចាំដល់ថ្ងៃក្រោយ ហនុមាននិងបាអង្គត់បើនឹងស្លាប់ នឹងរស់ យើងសុំខ្មោចគេដុតសិន។ ព្រះនារាយណ៍រាមា មានព្រះឱង្ការថា សហនុមានពេលនេះយើងស្របតាមយោបល់របស់បាឯងចុះ ។ ហនុមានបានស្តាប់ព្រះឱង្ការដូច្នោះហើយ ក៏ចាត់

ពូកកង អោយចាំទិសទាំងប្រាំបី បើឃើញសត្វអ្វី ៗ ក៏ចាប់អោយបាន អោយខំប្រយ័ត្នប្រាណ មៀងមើលអោយជាក់ ម្លោះហើយសហនុមាន ហៅមាអង្គត់ជ្រែកផែនដី ទៅចាំនៅបាដាល ប្រាប់ទៅកេសរជម្ពូពាន កងក្រវែលយាមល្បាត និលឯក និលពេជ្រ និលខាន់ អោយចាំដុតខ្មោចនាងសិតាកល្យាណោ កន្ទុយហនុពោនក្រាល...

(ស្ទួត) បានុមានអើយចាប់បានបុញ្ញកាយា ដូចភ្នំព្រះសុមេរុបាំងវង់ព្រះចន្ទ្រាពុំនោះ ដូចរាហ៊ុអើយចាប់បាននៃវង្គព្រះចន្ទ ឱនឱបក្រសោបអើយថើបភគ្រា យកព្រះហត្ថាអើយ អង្អែលដូងដោះ ក្បាំក្បោះពិសី ថាឱអូនអើយ បងស្រឡាញ់មាសមិត្ត ស្រីថ្លៃនេះណាកុំបី តូចតន់អន់ចិត្តនឹងបង ។

ធម្មតាជាអ្នកទោស បើគេចាប់បានហើយ ក៏ត្រូវគេចាប់ចង បើបងវាយខ្នងប្អូនកុំស្រែក បងវាយវាយមិនអោយត្រូវទេ វាយតែបង្ហូស ថាហើយក៏ពៀង ពបុញ្ញកាយា ហៀវហោះយាត្រាមកថ្កានព្រះពន្លាជ័យព្រះនារាយណ៍រាមា អូនអើយបើមកដល់ព្រះពន្លាជ័យហើយ ប្អូនកសឹងដើរស្រែកអាក្រោស ឃោសនា ថាខ្ញុំរាងហើយ ៗ កុំវាយខ្ញុំខ្លាំងឡើយ បងមិនវាយអូនខ្លាំងទេ បងយកទៅថ្វាយព្រះនារាយណ៍រាមា អោយបានស្តេចទ្រង់ជ្រាប ប្អូនអើយ ដែលប្អូនធ្វើឧបាយនេះ នរណាប្រើប្អូនមក ថាក្រុង

រាពណាសួរ ទូរមុខអប្រិយប្រាណ ក៏បានប្រើខ្ញុំមកថា អោយខ្ញុំក្លែងជារូបនាងសិតាស្លាប់ ដល់ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំព្រះបរមភក្តិ ក៏ថ្វាយនាងស្រីបុញ្ញកាយា នេះមិនមែនជារូបនាងសិតា គឺយក្សាប្រែក្រឡាទេ ព្រះអង្គព្រះនារាយណ៍រាមា ស្តេចក៏បានជ្រាបហើយ មានព្រះឱង្ការថា នាងឯងមានឈ្មោះអ្វី នាងបុញ្ញកាយា ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបរមភក្តិ ខ្លួនខ្ញុំនេះឈ្មោះបុញ្ញ-កាយា ក្រុងទសភក្ត្រាប្រើខ្ញុំមក អោយខ្ញុំប្រែក្លាជាសិតាស្លាប់ ព្រះនារាយ-ណ៍ ក៏បានសួរថា តើនាងឯងកូនអ្នកណា បុញ្ញកាយាទូលថា ខ្ញុំកូនពិភេកអសុរា ព្រះនារាយណ៍រាមាទ្រង់ជ្រាប ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលថា អើគ្នាយើងទាំងអស់គ្នា កុំអោយអ្នកណាប៉ះដៃប៉ះជើងនាងឡើយ បើប៉ះហើយក្រែងអន់ចិត្ត ថាហើយក៏ត្រាស់ប្រើអាមាត្យមួយអោយទៅហៅពិភេកអសុរាមកបញ្ជាក់ការព្រះរាជបុត្រី មែន ឬមិនមែន អាមាត្យក៏បានទៅហៅពិភេកអសុរា ដល់ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ អំពីអង្គព្រះនារាយណ៍ ប្រើខ្ញុំមកអញ្ជើញយាងអោយឆាប់ ពិភេកក៏បានស្តាប់ពាក្យអាមាត្យ មកអញ្ជើញអាត្មា ពុំហានបង្អង់ឡើយ យាងមកឆាប់ បានដល់ព្រះនារាយណ៍រាមាហើយក៏ម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ឃើញនាងបុញ្ញកាយព្រះរាជបុត្រី សោយសោកាយំ ឱកូនស្ងួនព្រះបិតា នាងមកធ្វើអ្វីណាកូនអើយ ព្រនារាយណ៍បាន

ដ្រោបថាដូច្នោះហើយ បាពិភេកអើយ កូនបាឯងពិត ឬមិនពិត ពិភេកទូលថា ព្រះរាជបុត្រីខ្ញុំពិតហើយណាព្រះអង្គ នេះហើយយោបល់ក្រុងរាពណោសួរ ប្រើនាងមកអោយធ្វើជាសិតា អណ្តែតក្បែណក្បែយ ព្រះនារាយណ៍រាមាមានព្រះបន្ទូលថា អោយបាហនុមានជូននាងទៅស្រុក បុញ្ញកាយាស្រុកនាងនៅព្រង់ណា បុញ្ញកាយាក៏បានទូលថា ស្រុកខ្ញុំនៅព្រះជ្រៃសហកោះក្រៃលង្កា ម្លោះហើយត្រាស់ថា អើបាហនុមាន ជូនបុញ្ញកាយាទៅស្រុកទៅសហកោះក្រៃ ព្រះជ្រៃលង្កា ស្វាសហនុមានក៏បានស្តាប់ព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ ក៏ត្រេកអរក្រៃ ត្រូវព្រះទ័យពិភេកពិត ផាហើយទ្រង់គ្រឿងអលង្ការយកព្រះខ័នជ័យមកសៀតសិកព្រះកាយា ក៏ព្រៀងពក្សត្រី ស្រីបុញ្ញកាយាហិចហោះផ្លោះទៅកណ្តាលអាកាសា ដូច្នោះហើយ ថែថើបព្រះភក្ត្រ ហើយក៏ថា ហៃនួននាក់បងមិនចោលប្អូនឡើយ អូនអើយបងស្រឡាញ់ប្អូនក្រៃបងជូនស្រីថ្លៃទៅស្រុក ។

(ស្មូត) ស្វាអ៊ូរអើយគូរនឹងបុញ្ញកាយា បើស្រុកស្រីឆ្ងាយអើយ បងជូនអោយដល់ ថាហើយពៀងពព្រាច់ចរលីលោរើយ ក្នុងអាកាសា ដល់ថ្មល់ទទឹងដាក់អង្គព្រះនាងអើយអោយឈប់សិនណា ហើយរូមវាសនានឹង

ក្សត្រីថ្លៃ បុញ្ញកាយាថាព្រះរៀមបង សុំព្រះច្បាស់ច្បងអើយ កុំចោលប្អូនឡើយ ហនុមានថាឱសឱប្អូនអើយបងមិនចោលប្អូនឡើយ លុះអស់អវសាន

ថាហើយយកដៃអង្អែលខ្នង បមបីត្រកងរាជាក្សត្រី អូនអើយបងខំនាល់ទាល់នឹងម្ចាស់សិរសាលើត្បូង ធ្វើរាជការបានជាបង ជូនស្រីសង្សារមិនបានទៅដល់ស្រុកទេ ដល់តែត្រឹមណេះ ហើយនាងបុញ្ញកាយាក៏ថ្វាយបង្គំហនុមាន ហនុមានលាហើយសឹងដំលាទៀត ស្តេចយាងបានប្រាំពីរជំហ៊ាន ថយទៅឱបនៃព្រះនាងវិញ អូនអើយបងមិនដាច់ចិត្តទេ ស្រឡាញ់មាសមេកែវកល្យាណេ ថាហើយនាងបុញ្ញកាយាថា ព្រះរៀមជេស្ឋា អោយព្រះអង្គវិលទៅវិញចុះ ខ្ញុំដល់មកត្រឹមណេះ ខ្ញុំក៏ហៀវហោះភ្លៀវផ្លោះដល់ទៅស្រុកខ្ញុំ ហៅថាព្រះជ្រៃ ហៅថា សិង្ហៈកោះក្រៃ ព្រះជ្រៃលង្កាដូច្នោះ បុញ្ញកាយាហោះហើយក៏បែរមើលក្រោយ ហនុមានហោះហើយក៏បែរមើលក្រោយ បណ្តោយគ្នាគួរវេទនា អាឡោះអាល័យគ្នាណាស់ ។

សហនុមានក៏បានវិលមកវិញ ចូលទៅម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំព្រះនារាយណ៍រាមាសួរថា សហនុមានជូននាងទៅដល់ត្រឹមណា ហនុមានទូលថា ទៅដល់ថ្មល់ទទឹង ម្លោះហើយស្តេចគង់ជាសុខសាន្ត ។

៣៣- បែរទៅនិយាយពីនាងបុញ្ញកាយាស្រីកញ្ញា ហោះទៅសហ-កោះក្រៃព្រះជ្រៃលង្កា យកគ្រឿងអលង្ការបស់នាងទ្រង់ ហើយយកទឹកអប់ត្រឡប់នូវគន្ធពិដោរ លាបព្រោះព្រះកាយាយាត្រាចរហើ មកថ្វាយបង្គំក្រុងរាពណាសូរ ដែលព្រះអង្គត្រាស់ប្រើខ្ញុំទៅមិនបានសំរេច គេយកខ្មោចនោះទៅដុត ខ្ញុំបណ្តែតប្រាណ អណ្តែតតាមផ្សែង គេចាប់បាន គេបូនខ្ញុំមកថ្កានទៅដល់ស្រុក ក្រុងរាពណាសូរក៏បានជ្រាបដូច្នោះហើយក្តៅក្តួលឥតស្បើយដូចភ្លើងឆេះ ប្រើអាមាត្យមួយអោយទៅហៅមូលព្រះលាំ អាមាត្យក៏រូសរាន់ទៅអញ្ជើញមូលព្រះលាំមក មូលព្រះលាំមកដល់ហើយ ក្រុងរាពណ៍ថា ប្អូនអើយយើងគួរលើកទ័ព ទៅវាយអាមនុស្សាក្នុងពេលនេះ មូលព្រះលាំក៏ថ្វាយបង្គំ ហើយក៏លាចុះ ដល់មកទីព្រះលានហើយ អោយអាមាត្យមួយវាយស្គរទ័ព ទូទៅដំបន់ពលមារសព្វណាៗអសុបានឮស្គរច្បាស់ ផ្ទុកផ្តើលកន្ទាកាន់គ្រឿងអាវុធ សុទ្ធសឹងមុតថ្លាខ្លះជិះរាជសីហាលឹងទឹងលឿនកា ខ្លះជិះល្មាំងល្មាសក្របីខ្លា ខ្លះជិះអូដ្ឋលាច្រើនសល់ ។ ឈប់ស្លេះត្រង់នេះមិនចចារ និយាយពីស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ញាប់ញ័ររន្ធត់អោយអស្ចារ្យ ញ័រគំរប់ប្រាំពីថ្ងៃ ព្រះរាមសង្ស័យក្នុងចិន្តា ម្ល៉ោះហើយហៅពិភេកអសុរា ឬហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ព្រះ

នារាយណ៍រាមា ស្តេចបន្ទូលថា ពិភេកអសុរា ហេតុអ្វីភូមិសមរភូមិជ័យញាប់ញ័ររន្ធត់ កក្រើកញាប់ញ័រជាប្រាំពីរថ្ងៃ គួរអោយសង្ស័យអស្ចារ្យណាស់ ពិភេកអសុរាដោះក្តាឈ្នួនពីក បូកភ្ជុំលេខភេទមកទាំងអស់គ្មានកំបាំងសោះក្នុងចិន្តា ហៅថាហោរទិព្វចក្ខុ ព្រះនេត្រទិព្វ គ្មានកំបាំងសោះក្នុងពិភពលោក ទូលថា មានយក្សមួយឈ្មោះមូលព្រះលាំ យក្សនោះធាត់ធំអស្ចារ្យ មានរិទ្ធីចំបាំងខ្លាំងក្លាហាន ទេវតាសព្វឋានកោតចេស្តា លើកពលត្រៀបត្រាដប់ពីរសមុទ្រ មកវាយពួកយើងជាការឆាប់ ព្រះនារាយណ៍រាមាសូរថា បើដូច្នោះអ្នកណាទៅតបាន ពិភេកទូលថា គ្មានអ្នកឯណាទៅតបានទេ បានតែព្រះអង្គលើត្បូងសិរសា បានទៅបង្ក្រាបអសុរមារបាន ខានមួយទិវា ឮសូរសព្ទដូចផ្គររន្ទះ គគ្រាំងអាងអង្គក្សត្រា ក៏រៀបពល ស្រីលក្សណ៍អនុជាប្អូនភ្ងា សហនុមាន និលឯក និលពេជ្រ នូននិលខាន់ ពួកស្វាប៉ែតសិបអខោ លើកទ័ពឆាកហោរយកជ័យមានភ្លេងភ្លាត់ ព្រះអង្គគង់សូត្រពីឧត្តម ហោះស្ទុះស្ទួយភ្នំចាំចោលយក្សា ព្រះមាតុលីសារថីទេវ-បុត្រ បរសេះប្រេវ្រិប្រុតជមនិះជំនាញ នៃព្រះលក្សណ៍សារ (ស្ងួត) *ព្រះមាតុលីសារថីទេវបុត្របរសេះប្រេវ្រិប្រុតជិនិះជំនាញ នៃព្រះលក្សណ៍សារបំផ្លាញពូជពង្សនៃអង្គអសុរា អោយក្ស័យជន្មាដប់ពីរសមុទ្រយង់យ្លង*

និងយាយពីពួកមូលព្រះលំ លើកទ័ពគគ្រឹកគគ្រេងកក្រើកទឹកកក្រើកដី ទ័ពជាបីជាន់ ទ័ពខ្លះដើរដី ទ័ពខ្លះហោះលើអាកាសា បាំងសែងសូរិយា អាប់អស់រស្មី កក្រើកសូធាល័យ ញាប់ញ័ររញ្ជួយ រលកទន្លមហាសមុទ្រ បោកបែកផ្កាត្រែង បែកផ្សែងផ្សប់ត្រឡប់រោងញាប់ញ័រផែនដី ថ្លែងពីព្រះនារាយណ៍រាមាស្ដេចឥតភ័យា នឹងក្រុងអសុរី សហនុមានក៏កេណ្ឌពលបានដប់ពីរសាគរ ពលស្វាសុទ្ធសឹងគង់រាវុធ កាប់ចាក់មិនមុតមិនហានក្សិណក្ស័យ បរពលលុះលង់បានដល់ជួបជល់ និងពលយក្ស ច្បាំងគ្នាប្រឡូកប្រឡាក់ប្រកាប់ប្រចាក់ ច្រើនសល់ ពល់ស្វាក៏មានជ័យជំនះឈ្នះអស់ក្រុងមារ កង្វល់ព្រះរាមបាញ់សរឫទ្ធីចាន់ ក៏ក្សិណក្ស័យប្រល័យជីវិតយក្សយង់ដប់ពីរសមុទ្រយង់ឃ្លង ដល់ដប់ពីរសមុទ្រភ្លាមទៀត បាញ់ប្រាំពីរយប់ប្រាំពីរថ្ងៃ មូលព្រះលាំក៏បានបាញ់សរផ្សែង ឯសរនោះឯងជ្រួសដល់សូធា បាញ់សរមួយទៀតដល់ឋានព្រះឥន្ទ្រា សរយក្សនោះមិនហ៊ានជិតព្រះអង្គ មូលព្រះលាំ ក៏បានបាញ់សរចូលទៀត ច្រើនដងច្រើនគ្រា យក្សយង់ច្រើនសល់ដប់ពីរសមុទ្រច្រើនទៀត (*បាញ់អស់ដល់ បាញ់អស់ដល់*) ប្រាំពីថ្ងៃទៀតក្បាលបេក្សនឹងក្បាលសត្វ គោកទន្លមហាសមុទ្រ អង្គព្រះឥន្ទ្រាយកត្រែមាសពីសូធាសំរាប់ស្ដេចគង់ កាលណោះចតុរង្គពលមារ ចូលហ៊ុំគ្រៀប

គ្រាបំផ្លាញស្វាស ពួកស្វាគង់អាវុធចិត្តមុតក្លៀវក្លាបំផ្លាញយក្សាវិនាសក្សិណក្ស័យ អស់ហើយដល់ទៀតចង្អៀតផែនដី ព្រះរាមសង្ស័យហៅពិភេកសារ ឱពិភេករសុភារអូន យក្សនេះច្រើនណាស់ តើមកពីណា អស់ដប់ពីរសមុទ្រ ហើយកើតដប់ពីរសមុទ្រទៀត អស់កើត ៗ តើមកពីណាមក ពិភេកយកក្ដាឈ្នួនមកគន់គូរហើយថា សូមទានក្រាបទូលព្រះអវតាន អំពីយក្សាច្រើនសល់ នោះហើយនាងមន្ទោគិរីស្លូពល ខ្ទះនោះទំហំប្រាំរយយោជន៍យល់ស្លូរម្ដងកើតពលដប់ពីរសមុទ្រ ព្រះនារាយណ៍រាមាក៏មានព្រះឱង្ការថា តើបានអ្នកណាទៅយកក្បូនបាន ពិភេកអសុរាថា បានតែសហ-នុមាន ទើបទៅយកបាន ទើបព្រះនារាយណ៍រាមា មានព្រះបន្ទូលអោយទៅហៅសហនុមាន សហនុមានបានស្ដាប់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំស្វាសសុទ្ធបុត្រព្រះពាយ អញប្រើបាងឯងអោយទៅយកក្បូនស្លូពល មន្ទោគិរី ព្រះពន្ធភាពណ៍ ហនុមានបានឮហើយក៏ថ្វាយបង្គំ យកព្រះខ័នជ័យមកសៀតស៊កព្រះកាយា ហើយហោះផ្លេកផ្លោះទៅក្រុងលង្កា ប្រាណប្រែក្រឡាជរាពណាស្វរ មុខដុំប់ ដៃម្ដែ មានគជដំរីដុះកណ្ដាលដើមទ្រូង នាងមន្ទោគិរី ក៏បានឃើញ ស្មានតែព្រះភស្ដាស្វាមីនៃនាង ទៅតជាបចំបាំង ហេតុអ្វីមកព្រែងលោកថ្លោះថ្លោយខូចទ័ពសារមិនបានការ ដូចសេចក្ដីប្រាថ្នា សហ-

នុមានក៏ឆ្លើយថា ទ័ពព្រះរាមព្រះលក្សណ៍មនុស្សា ក៏ថយដៃ បងនេះក៏រលឹកនឹងប្អូនស្រី ថាហើយចាប់ឱបក្រសោបនាងមន្ទោគិរី ដាក់លើទែនទីប្រាសាទជ័យ ប្រាថ្នាការលោកិយជាមួយនឹងនាង នាងក៏នឹកក្នុងចិត្តយល់អស្ចារ្យប្តីអញប្តូចកើតចំបាំង ពីថ្ងៃណា ខ្លាំងក៏ខ្លាំង ធាត់ក៏ធាត់ ធំក៏ធំ រូចហើយសុំក្បួនស្លពល មកអំពីនាង បៀមក្នុងមាត់បានហើយ ប្រែក្រឡាជសហនុមាននាងមន្ទោគិរីសោយសោកាយំ សោយសោក សន្លប់បាត់ស្មារតី ពួកយក្សប្រុសស្រី ក៏ផ្អើលឆោរ ខ្វះបីត្រកង ឱបអង្គនាង ថ្លែងពីហនុមានរិទ្ធីសាយបោះដល់ព្រះនារាយណ៍ ព្រះរាមាហុចក្បួនស្លពល ព្រះអង្គទតយល់យកក្បួនបាន ។

៣៤- ថ្លែងពីទសមុខយក្ស យង់ឃ្នងលើកពលដប់ពីរសមុទ្រចូលព្រៀបព្រា ព្រះអង្គទាញសរថ្លាបាញ់យក្សយង់អស់ដប់ពីរសមុទ្រក៏ស្លាប់សូន្យ ក្រុងរាពណាសង្ស័យណាស់ ពីរនាក់បងប្អូន អូនអើយ បងសង្ស័យណាស់ ក្រែងអង្គព្រះនារាយណ៍ចុះមកច្បាំង បើទ័ពមនុស្សាមិនដែលខ្លាំងម្ល៉េះ ក្រែងតែព្រះនារាយណ៍ទើងរឿងរិទ្ធី ថាហើយប្រើមូលព្រះពលាំទៅលបមើល កាលណោះអង្គព្រះនារាយណ៍លោកមកផ្ទិស្រីលក្សណ៍អនុជាក៏ផ្ទិ ពិភេកក៏ផ្ទិអស់ ហនុមាន និលពេជ្រ និលឯក ដេកទាំងអស់មូល

ពលាំវាចូលទៅបានជិត ឃើញកែវកងចក្រដុះនឹងបាទា ព្រះនារាយណ៍រាមាព្រះអង្គផ្ទិលក់ មូលព្រះលាំក៏រាថយក្រោយ មិនហ៊ានអោយពពួកស្វាឃើញ មកក្រាបទូលក្រុងរាពណាសូរ ព្រះជេដ្ឋាព្រះរាម ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់មានកែវកងចក្រដុះបាទា ព្រះនារាយណ៍រាមាកំពុងផ្ទិ និយាយប្រាប់ដូច្នោះហើយ រាពណ៍ថាប្អូនអើយនៅចាំបង បងនឹងហោះទៅភ្នំកៃឡាស់បព្វតាទៅមើលអង្គព្រះនារាយណ៍ លោកចុះមកច្បាំងឬគង់នៅ បារមីព្រះនារាយណ៍រាមា និមិត្តជាអង្គព្រះនារាយណ៍មុខបួន ដៃប្រាំបី ក្រុងរាពណ៍ទៅមើលឃើញ ហើយចុះមកវិញ ប្រាប់ថាអូនអើយ មិនមែនទេ នេះពិតជារាមនុស្សា បងទៅមើលឃើញអង្គព្រះនារាយណ៍ គង់លើភ្នំកៃឡាសបព្វតា នេះចំជាមនុស្សា យើងកុំខ្លាចវា ។ ក្រុងរាពណាសូរ ក៏បបួលមូលព្រះលាំប្អូន ហិចហោះផ្ឆោះសំដៅ មកដល់ក្រុងលង្កាបូរី ក៏ចូលទៅដល់ក្រឡារាជបន្ទំ ពួកពលយោធាគាល់ជិតជុំ នាងមន្ទោគិរីចូលក្រាបទូល ថ្ងៃមុនឃើញព្រះអង្គចូលមកស្ទោះស្ទ័គ្រស្នាគម យកក្បួនពីខ្ញុំស្មានថា ស្វាមីមិនដឹងជាស្វាសពានរចូលមកផ្លូមយកក្បួនហោះទៅ រាជបូរី ។

៣៥- កាលណោះក្រុងទសមុខមារក៏បានជ្រាបក្តៅក្តួលខ្វាល់ណាស់ដូចគេយកព្រះអគ្គីមកអុជអាល ពុំនោះដូចគេយកពិសសរខ័នថ្លា យក

បកប្រហារផ្តាច់សុរិង ត្រាស់ហៅទៅមូលព្រះលាំថា អូនបង បងនឹងប្រើប្អូនទៅហៅក្លើម្រាក់ យក្សនោះធំណាស់ នាមឈ្មោះហៅថា សហតេជះ បើប្អូនមៅហើយនគរនោះឆ្ងាយក្រៃ ហោះឆ្លងអូរ ឆ្លងវាលស្មៅ ឆ្លងកាត់សំដៅបីខែដល់ មូលព្រះលាំ ក៏ខំហោះកាត់សំដៅ ក៏បានដល់ទៅសហ-តេជះ សហតេជះឃើញហើយ ហៅថាអាក្រុងទសភត្រ្ត អាឯងច្បាំងនឹងព្រះរាមព្រះលក្សណ៍ អាណោចាញ់ ឬឈ្នះ មូលព្រះលាំទូលថា ខ្ញុំមិនមែនក្រុងទសភត្រ្តទេ សហតេជះថា អាឯងឈ្មោះអាអ្វី ? ខ្ញុំឈ្មោះមូលព្រះលាំ ជាព្រះអនុជក្រុងទសភត្រ្តមារ ឯងមករកអ្វី ? ព្រះរៀមព្រះជេដ្ឋាប្រើខ្ញុំមកអញ្ជើញព្រះបង អោយឆាប់ប្រញាប់ការ អោយទៅជួយច្បាំង នឹងមនុស្សា សហតេជះឆ្លើយថា ច្បាំងនឹងមនុស្សាប៉ុណ្ណោះមិនអោយឈ្នះអើបើដូច្នោះឯងទៅវិញចុះ ទំរាំអញបរទ័ពតាម ថាហើយសហតេជះយករាជរថមកច្រើនសល់ ទិមរាជសីហ៍ប្រាំរយយោជន៍យល់ មានក្នុងមណ្ឌលបុស្បកស្នំ ទាំងប្រាំម៉ឺនដាក់ក្នុងនោះ បរទៅគគុកលើព្រឹក្សា បរទៅលើភ្នំភ្នំរាបដល់ដី បរទៅលើឈើព្រៃល្អិតជាផង់ធូលី យក្សនោះមានដំបងពេជ្របូទ្ធីថ្លា បើលខាងគល់ស្លាប់ពលទាំងអស់ ពលមានប៉ុន្មានសមុទ្រពុំសល់សោះ បើលខាងចុងរស់ទាំងអស់ ហើយបររាជសីហ៍ កាត់ព្រៃព្រឹក្សា

ឮសូរស័ព្ទសន្ធឹកដូចព្យុះភ្សោមា ឮស័ព្ទដូចផ្គររន្ទះខ្លាំងក្រៃ លុះលង់បានដល់មកក្រុងលង្កាបូរី ចូលមកពុំរួចសោះ ក្រុងរាពណ៍កបើកំផែងខាងមុខបរមកសំរុកក្នុងនគររាពណ៍ មកហើយប្រាប់ថា អាទសភត្រ្តា កើតចំបាំងនឹងព្រះរាមព្រះលក្សណ៍យ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ក្រុងរាពណ៍ឆ្លើយថា ក្លើអើយងាប់ច្រើនណាស់ ងាប់ឡើងខះនព្វមហាសមុទ្រ អាក្រុងទសភត្រ្តារៀបពលទៅ អញជួយច្បាំង ម្លោះហើយមូលព្រះលាំធ្វើទ័ពស្រួច កេណ្ឌកងយោធា បានដលដប់ពីរសមុទ្រ សហតេជះទ័ពហ្លួង(*ទ័ពកណ្ដាល*) ក្រុងទសមុខហារធ្វើទ័ពហោន (*ទ័ពក្រោយគេ*) ហើយឮកក្រើកទឹកកក្រើកដី ព្រៃព្រឹក្សាកាលណោះស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ញាប់ញ័ររន្ធត់អោយអស្ចារ្យ ព្រះនារាយណ៍រាមាទ្រង់ត្រាស់ហៅពិភេកអសុរា បាពិភេកអសុរាហេតុអ្វីក៏ញាប់ញ័រខ្លាំងម្លេះ ពិភេកអសុរាក៏ឱនកថ្វាយបង្គំ សូមទានក្រាបទូលព្រះអវតា ត្បិតមានយក្សាមួយធំ នាមឈ្មោះហាថា សហតេជះមានរិទ្ធីខ្លាំងណាស់ លើលោកា ពពួកទេវតាក៏ស្ញប់ស្ញែង ក្រុងរាពណាសូរទៅយកវានោះឯងមកជួយច្បាំង វានោះរឿងរិទ្ធិត្បិតមានដំបងទិព្វ បើលខាងគល់ពលស្លាប់ទាំងអស់ មានប៉ុន្មានសមុទ្រក៏ស្លាប់ដែរ មើលខាងចុងរស់ទាំងអស់ ដំបងនោះពូកែខ្លាំងក្រៃ វិស័យដំបងទិព្វប្រៀបពុំបាន

ព្រះនារាយណ៍រាមា បើដូច្នោះនរណាទៅច្បាំងបាន បានតែហនុមាន និងស្រីលក្សណ៍អនុជា ម្លោះហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ហៅអនុជប្អូន និងបាហនុមាន អោយរៀបទ័ព ស្រីលក្សណ៍អនុជារៀងអស់កងយោធាទ័ព សេនាទាំងពីរ ដណ្តប់អង្គប្រាណ ក៏បានរៀបទ័ពធំមាំមួន ជាប្រាកដ ពលស្វាប៉ែតសិបអខោ ម្លោះហើយក៏បរទ័ពចេញ សហនុមានក៏បានបញ្ឈប់កងទ័ព ហនុកោះ ក៏បើកប្រែងកន្ទុយ អោយកើតជាព្រៃហេមពាន្ត អោយបានជួបជុំនពរ ភាពណ៍ អោយពួកស្វាក៏ពួននៅប្រែងកន្ទុយហនុមាន ដែលកើតជាព្រៃហេមពាន្ត ប្រាមថា ពួកស្វាក់អោយចេញឡើយ បើសហាតេជះឃើញហើយ ក៏ក្សិណក្ស័យ ម្លោះហើយសហនុមាន ក៏ដើរបង្ហាញខ្លួនតែមនុស្សបីនាក់ គឺស្រីលក្សណ៍ ព្រះអនុជស្ងួនភ្ងា នឹងពិភេកអសុរា បាហនុមាន ដើរបង្ហាញប្រាណអោយវាមើលឃើញ ដើរមកជិតទល់ទ័ពហើយ សហាតេជះខឹងណាស់ក្រេវក្រោធា លុះលាន់មាត់ថា អាក្រុងទសភក្ត្រ មនុស្សពីរបីនាក់ ប្រើអញមកច្បាំង យីអញចាញ់បោកវាមួយគ្រា អានេះកំសោយណាស់ជាងមនុស្សស្រី មនុស្សបីនាក់វាទៅហៅអញមកច្បាំងធ្វើអ្វី ម្លោះហើយញាក់រាជសីបត់មកវិញ ។ ម្លោះហើយមូលព្រះលាំក៏ជេរថា បងអន់អាក់ថ្នាក់ព្រះទ័យរឿងអ្វីបានជាបត់មកវិញ ម្លោះហើយយាំងរាំងរាមុខរាជសីហ៍ អន់អាក់

ថ្នាក់ព្រះទ័យរឿងអ្វីបានជាវិលមកវិញ សហាតេជះថា អញខឹងណាស់នឹងអាទសភក្ត្រ កូនមនុស្សបីនាក់ វាប្រើអញមកច្បាំង មូលព្រះលាំឆ្លើយថា ម្ចាស់អើយទ័ពនេះធំណាស់ ហ៊ុនគរលង្កាបានប្រាំពីរជាន់ ទ័ពនេះរឿងរិទ្ធិ គ្មានទ័ពណាមកស្មើបាន ចំជារបឹងរឹងហៅហាន នៅក្នុងហេមពាន្តជាច្រើនក្រៃ សហាតេជះថា បើដូច្នោះឯងទៅដេញមក អញនឹងលដិបងអោយក្សិណក្ស័យ មូលព្រះលាំក៏ជិះសេះ ហោះចូលក្នុងព្រៃ ដេញអស់ពួកពានរជាច្រើនសល់ពេលនោះរាជក្របីស្រីហនុមាន ក៏បានចូលព្រៃដើរទៅដល់ពិភេកអសុរា ស្រីលក្សណ៍អនុជា បាហនុមានទាំងបីប្រាណ ទៅប្រទះគ្នា ទៅជួបនាយ និងនាយនៅក្នុងព្រៃ មូលព្រះលាំអសុរីក៏ដៀលថា យើអាពិភេកសាថ្លើមខ្មៅ ក្បត់ផែនដី ទៅជួយសង្គ្រាមជួយមនុស្សា អាឯងក្ស័យថ្ងៃនេះហើយអាពិភេក ថាហើយទាញមោងក្រសាក់ សរសិល្បចោលតំរងអង្គពិភេក ស្រីលក្សណ៍អនុជាថាក្ស័យប្អូនពិភេក បើដូច្នោះគួរអញយកបាតជើងទៅរង អោយត្រូវអង្គអញទៅវិញជា ទុកពិភេកហោរាអោយរស់នៅ ថាហើយព្រះអង្គយកបាទាទៅរង អោយត្រូវមោងក្រសាក់របស់យក្ស ត្រូវហើយក៏ដួលដេកលើភីនផែនដែនពសុធា ។ ហនុមានទៅឱនឱបស្រីលក្សណ៍ អនុជា ខ្ទាក់ក្រិសដែលអង្គព្រះនារាយណ៍លោកអោយ ដុះលាបទៅ

ក៏ជាភ្លាម សណ្តកមោងក្រសាក់របស់យក្ស ព្រះលក្សណ៍ជាហើយក៏ក្រោកឡើង ហនុមានក្តៅក្នុលក្នុងឱរា និមិត្តជាសេះមុខបួន ជើងប្រាំបី ប្រាប់ស្រីលក្សណ៍អនុជាជិះលើបង ។ កាលណោះមូលព្រះលាំក៏ហិតទៅលើអាកាស ហនុមានគិតថា ស្រីលក្សណ៍អនុជាដើរនឹងដី វាជិះសេះហោះបានជាចាញ់បារមីវាប្រោះត្រូវ បើដូច្នោះគួរអញហោះទៅកាច់កមូលព្រះលាំ ហោះទៅជិតព្រះលក្សណ៍សារ ទាញសរថ្លាបាញ់មូលព្រះលាំ ត្រូវត្រាំធ្លាក់គ្រេង ផ្សៀងផែនដីរាជសីហ៍ដែលសហតេជះបរដូលទាំងអស់ ផ្សៀងរាជរថ សហតេជះក៏លាន់មាត់ថា សូរស័ព្ទអ្វីក៏ខ្លាំងម្លេះ ពេលនោះមូលព្រះលាំក៏ក្សិណក្ស័យនៅក្នុងព្រៃហេមពាន្ត ស្វាសហនុមានបន្ថយ ទ័ពប្រាប់អោយនិលឯក អោយនាំពលដើរក្នុងព្រៃហើយទ័ពពួននៅស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ពួកពលទាំងអស់កុំអោយសល់ឡើយ សហនុមានឯងក្លែងកាយា កើតជាកូនស្វាតូចមួយ ហើយរត់ទៅទទឹងមុខរាជរថសហ-តេជះកំពុងបរ រត់ទៅមកជាច្រើនដង អង្រួនឈើផងអោយញាប់ញ័រសហតេជះ កូនស្វាសអាឯងរត់ធ្វើអ្វី សហនុមានលើកដៃអង្វរក ខ្ញុំខ្លាចធ្នូសរព្រះរាមា គេណ្ណខ្ញុំមកច្បាំងនឹងព្រះរាជា សុំព្រះអង្គជួយយកអាសា កុំយកទោសខ្ញុំឡើយ សហតេជះថា អាកូនស្វា អាឯងឡើងទំលើរាជរថ

អញមក ស្ទុះផ្លោះហោះភ្លែតរត់បញ្ចុំ រត់ទៅរត់មកជាច្រើនគ្រា សហតេជះក៏រាដៃថាឈប់សិន កូនស្វាស្រែកថា ឈប់មិនបានព្រះរាមបាញ់សរមកឥឡូវ អាឯងមកពីក្រោយអញមក អញអោយដំបងលពលព្រះរាមថាហើយសហតេជះ អោយដំបងទៅសហនុមាន ស្វាសបានដំបងកាច់ខ្ទេចខ្ទីស្វាស បររាជរថបន្តិចទៅ ពលព្រះរាមនៅច្រើនសល់ កំពុងតែបរមើលទៅមុខ សហនុមានលូពកន្ទុយរំយក្សាវ រំពីជើងរហូតដល់ក ល្បៀស ១ បែរមើលផាំង ក៏រិតផ្លាប់ ជើងក៏ជាប់ ដៃក៏ជាប់ វាសង្កត់ក សហតេជះក៏ដួលលើរាជរថ ហនុមានសង្កត់ភ្នែកសត្រឡប់ក្រោកពុំរួច ហនុមានធាត់ធំស្កឹមស្មែ ថាអាចោរជួចង្រៃ អាឯងថ្ងៃនេះពុំលែងឡើយ ថាហើយហនុមានរិតខ្លាំងក្រៃ រុំជើង រុំដៃមកដល់ក សហនុមានសរសេរអក្សរសារាជទូតកន្ទុយវាខំលូតដល់ពន្លាជ័យ បិទសារសំបុទ្រតនឹងចុងកន្ទុយ កាលនោះព្រះសុរិយជ្រេត្រជាក់ អង្គព្រះនារាយណ៍រាមាបើកព្រះការតា (បង្អួច) សារសំបុត្រហនុមានអើតចំព្រះភក្រ្ត ព្រះនារាយណ៍រាមាភ្ញាក់ថា សត្វអ្វីកន្ទុយអើតជិតឡើង ១ បៀតព្រះភក្រ្ត មើលទៅដឹងជាក់ថាជាសាររាជទូតថាឱបាបុត្រព្រះពាយរិទ្ធីសាយដ៏កន្លង ចាប់អាសហតេជះបានហើយ ប្រាប់អោយពួកពានរស្វារត់ទៅជួយ ចាប់មេទ័ពបានហើយអោយប្រញាប់

ព្រះរាមប្រាប់ពលរេហ៍ស្វាទាំងអស់ មិនអោយសល់សោះ អាប់រត់ទៅជួយ រត់ទៅដល់ហើយ ហនុមានចង្អុលលើបស្បុក ស្លំទាំងប្រាំម៉ឺន ពេលនោះមាន ទុក្ខស្វាចូលសំរុកចាប់យកបាន ស្វាមួយស្លំមួយលេងកំសាន្ត ថៃថើបអស់ ប្រាណនាងកញ្ញា អគ្គមហេសីតូចធំគ្មានសល់សោះ ចាប់មកលេងទាំង អស់នឹងមុខយក្សា ក្រុងយក្សក្រេវក្រោធខ្លាំងក្រៃ បែកផ្ទើមដង្ហើមដូង ហឫទ័យ ចេញឈាមវិស័យមកគ្រប់ទ្វារ ឈាមចេញពីភ្នែក ឈាម ចេញពីច្រមុះ ឈាមចេញពីត្រចៀក ហនុមានហូតព្រះខ័នកាត់កស្តេច យក្សក្សិណក្ស័យ ពេលនោះណោបញ្ជូនក្រមការអោយវិលទៅវិញ រាជសិប៉ា ទាំងប្រាំរយយោជន៍យល់ នៅក្នុងមណ្ឌលកាច់កអស់ កង់កាំរាជរថ ខ្ទេចគ្មាន សល់ សហនុមាននាំត្រឡប់វិលចេញចរ មកទូលព្រះនារាយណ៍រាមា ស្តេចគង់នៅ ដល់ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ទាំងអស់គ្នា ទូលពីយក្សារឿង រិទ្ធិ អសុរាក្ស័យមរណា ព្រនារាយណ៍រាមាត្រេកអរឥតស្បើយថា ឱគ្នាយើង ប៉ុណ្ណេះហើយយល់បានការ ថា ហើយស្តេចគង់ជាសុខសាន្ត ។ រឿងត្រង់នេះ ស្ងែះទុកនៅ ។

៣៦- យើងនឹងថ្លែងទៅក្រុងរាពណា ដឹងថាប្អូនវាក្ស័យ ក្នុងអដ្ឋា មរណាទាំងក្តីមិត្តភក្តិ ទសមុខមារសោយសោកាយំ ទួទំទួទុក្ខឥតមានស្បើយ

ឱសឱប្អូនសំឡាញ់អ្នកមាសបង ។ ថ្លែងពី អធិកម្ម អធិពលឡាំ តែងនាំសា ជិះរាជសិប៉ាយោមល្បាតដល់ ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ទសមុខមារជាធំលើ សិរសា បពិត្រ អើយប្អាស់អរវតារ ក្សិណណោះមានស្វាស កាចចង្រៃ មនោ មនះ សោះសា ផាត់ធំស្ទើមស្តែ បំផ្លាញពូជពង្ស យក្សា ព្រះអនុជក្សត្រា ក្សិណក្ស័យមរណា កណ្តាលទ្រូងព្រៃ ។ ក្រុងទសមុខមារ ក៏បានស្តាប់ អធិកម្ម អធិពលឡាំ ក៏ឆេះឆួលក្តៅក្លួលក្នុងព្រះឱរា ស្តេចសោយសោកាថា ឱព្រះអនុជប្អូនអើយ ពីថ្ងៃនេះទៅ ហើយបងផឹកឈាមប្អូន ថាហើយក៏មាន ព្រះបន្ទូលប្រើអាមាត្យថា អោយទៅអញ្ជើញ ឥន្ទជិតអសុរា អាមាត្យ ខំខែងយាត្រា ដល់ហើយក្រាបថ្វាយព្រះបង្គំថា ព្រះវររាជបិតាអោយម្ចាស់ យាងទៅអោយឆាប់ ឥន្ទជិតអសុរាក៏បានស្តាប់ពាក្យអាមាត្យ ហើយក៏ទៅ យកគ្រឿងអលង្ការ មកទ្រង់ស្រេចហើយណា ស្ពាយ ធ្នូសរ កៅទណ្ឌចុះចាក ប្រាសាទរាជវិមាន ទេវតាហោះហែដល់មក ឱនថ្វាយបង្គំព្រះវររាជបិតា ក្រុងទសមុខមារឃើញព្រះរាជ បុត្រមកគង់គាល់ដូច្នោះហើយ ប្រាប់ថា ឱកូនអើយម្សិលមិញ មូលព្រះលាំ ឪពុកមាបាក្ស័យហើយ ក្ស័យទាំង សហតេជះក៏ក្ស័យហើយ កូនអើយបាឯងខំខែងពល ទៅវាយព្រះរាម ព្រះលក្សណ៍ មនុស្សកុំអោយវាលើកទ័ពមកតតាំង ច្បាំងនឹងយើងបានម្ល៉ោះ

ហើយ ឥន្ទជិតខំកេណ្ឌកងទ័ពយក្សាចូលមកត្រៀបត្រាក្នុង ព្រះលាន យក្សយង់ច្រើនក្រៃ សុទ្ធសឹងមានរឿងរិទ្ធិហៅហាន សឹងចាប់បារមីចន្ទ្រា កក្រើកញាប់ញ័ររស់សូត្រា ស្រុកសមរភូមិជ័យ កែវមរកត ញាប់ញ័ររន្ធត់ អោយអស្ចារ្យ ព្រះនារាយណ៍រាមា ត្រាស់ហៅពិភេកអសុរា ពិភេកអសុរា ក៏បានឮព្រះនារាយណ៍ ត្រាស់ហៅអាត្មា ក៏ចូលមកថ្វាយបង្គំព្រះបរមភក្តិ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ពិភេកអសុរា អ្នកគន់គួរទៅនូវហោរទិព្វចក្ខុ ដែល ដែលកក្រើកញាប់ញ័រខ្ទរផែនដីនេះ តើទ័ពជ័យមកពីណាទៀត ពិភេកឮ ហើយដោះក្ដាឈ្នួនមកគន់គួរ នេះគឺរាជបុត្ររាពណ៍ ឈ្មោះហៅថា ឥន្ទជិត អសុរា ព្រះនារាយណ៍ត្រាស់ថា ពិភេកអើយ បើដូច្នោះ តើប្រើអ្នកណាទៅ តសង្គ្រាម ពិភេកអសុរាទូល អង្គក្សត្រក្សាន្ត ត្រូវបានអង្គស្រីលក្សណ៍អនុជា ទើបនឹងត សង្គ្រាមបាន ក្នុងពេលនោះព្រះនារាយណ៍រាមា មានព្រះបន្ទូល ត្រាស់ហៅស្រីលក្សណ៍អនុជា ស្រីលក្សណ៍អនុជា កាលបើបានស្ដាប់ព្រះ បន្ទូលកាលណាដូច្នោះហើយក៏បាន ចូលទៅថ្វាយព្រះបង្គំព្រះរៀមព្រះ ជេដ្ឋា ។ ព្រះនារាយណ៍រាមាកាលបើបាន ដាក់ព្រះនេត្រាទៅ ឃើញ ស្រីល្សណ៍អនុជា ក៏មានព្រះបន្ទូលថា អើស្រីលក្សណ៍អនុជាប្អូនអើយ បងនឹងប្រើទៅតតាំងច្បាំងនឹងយក្សា យក្សនោះនាមឈ្មោះថា ឥន្ទជិត

អសុរា ព្រះរាជបុត្រារបស់រាពណ៍ ទូលព្រះបង្គំហើយក៏រាថយ មករៀបចំ ពួកសេនា ទាំងពីរដណ្ដប់អង្គប្រាណ កេសរជម្ពូពាន និលឯក និលផាត់ ឃុននល់ និលពេជ្រ និលខាន់ យើងនឹងលើកទ័ពចរុរង្គសេនា ទៅវាយពួក យក្សាក្នុងពេលនេះ ពួកស្វាក៏គង់អាវុធចិត្តមុតក្លៀវក្លា ខ្លះកាន់ព្រះខ័នថ្លា ខ្លះក៏កាន់មោងក្រសាក់ សាឡីគី ពួកស្វាអ្នកលេងភ្លេង ខ្លះក៏លេងភ្លេងឡក រៃយាំ ទះសម្ភោរ ហ៊ូទូ ពួកស្វាត្រេកអរក្រៃគ្មានរួញរា បាអង្គត់យកព្រះខ័ន មកសៀតសឹក នូវកាយា សហានុមានក៏កាន់ព្រះខ័នពេជ្រមុតថ្លា ចាំប្រហារ យក្សយង្សព្រះមាតុលីសារថីទេវបុត្រ បរសេះប្រៀវប្រុត ជំនិះជំនាញ យក្សាព្រះអង្គខែងខំ កងពលចូលដល់ត្រៀបត្រា ទ្រង់ព្រះចិន្តាគ្មានញញើត យក្សាប៉ុនសក់ លុះលង់លើកទ័ពបានទល់មុខគ្នា ដងនេះក្រុងឥន្ទជិតអសុរា គង់លើដំរីព្វារាវ័ណ ដៃប្រាំបី ក្បាលប្រាំបី បាំងនេះទៅនៅក្លឹងក្លស់ ចាំមរ បៃមន់ សែនត្វាន់ សប្បធន់ច្រើនជាន់ (សប្បធន់-ឆ័ត្រ) គងតូច គងធំ ព្វរងំដូចផ្គរលាន់ លើកទ័ពមកទល់ភ្ជល់មុខគ្នា ។ ឥន្ទជិតសួរថា អើ ទ័ពនរណា ? ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថា ទ័ពអញ ឱព្រះលក្សណ៍អើយ ឯង ត្រូវតែអោយបងឯងមកច្បាំងនឹងអញ ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថា ទេអសុរា មិន ចាំបាច់ព្រះរៀមបងអញមកច្បាំងទេ តែអញបានហើយ ព្រះលក្សណ៍ក៏

ឆ្លើយថា ឱអសុរាអើយ ម្ដេចក៏អាឯងមិនយកបងអាឯងមកច្បាំងនឹងអញ ឥន្ទជិត ក៏បានឮដូច្នោះ ក៏ក្រេវក្រោធ ភិរុលភិរោធសោះសា ។ ស្រីលក្សណ៍អនុជាក៏វ៉ាប់រងទ័ពអសុរាក្នុងពេលនោះ ស្វាពីរបីហែកហូរយូរយាសត្វាស្វាសោតសឹងគង់អាវុធ យក្សកាប់មិនមុត ក៏ស្វាចូលកាច់កយក្សាពួកយក្ស និង ស្វាក៏រត់ចូលប្រឡូកប្រឡាក់ច្រើនសល់ ពួកស្វារឿងរិទ្ធីពលខ្លះដកដើមព្រឹក្សាវាយយក្ស កង្កល់យក្សស្លាប់គ្មានដល់ ក៏ក្សិណក្ស័យមរណាអង្គត់រាជាកាបកាតយក្សា បោះទៅសមុទ្រយង់ឃ្នង ពលយក្សស្លោកស្លាប់រាប់អស់អម្ពរមេឃ ឥន្ទជិតអសុរាកាលណោះបើ ឃើញពលស្លោកស្លាប់ដូច្នោះហើយ ក៏បរដីរឹព្វាវ៉ីណ វិលមកវិញ ឡើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះវររាជបិតាពលគេ គេនៅត្រៀបត្រា ពលឯងមរណាពីរដណ្ដប់សមុទ្រយង់ឃ្នងបពិតព្រះវរបិតា ក្សិណេណោះស្វាសកាចក្រៃ ធាត់ធំស្ដឹមស្ដៃ មនោះមនះសោះសា តែងប៉ផ្លាញពួកពលយក្សា ស្លាប់អស់ត្រៀបត្រា ពុំមានរស់មួយឡើយ ក្រុងទសមុខមារបានស្ដាបដូច្នោះ ហើយថា ឱកូនអើយ ទៅស្រែកហៅពួកពលមារ ពលមកច្រើនច្រុះចង្អៀត ឥន្ទជិតកងកេណ្ឌពលទៀតប្រមាណបានដប់ពីរសមុទ្រយង់ឃ្នង ឥន្ទជិតបរពលរំពង រលឹងរលកសមុទ្រជលសា ធាក់ភ្នំដួលភ្នំ ទោះទាំងទេវតាសព្វឋាន មិនអាចហៅហាន

ប្រឡងចេត្តា ដកដើមប្រឹក្សាវាយវ៉ៃ ល្អិតល្អន់ ពពួកស្វាពលយក្សស្រេវស្រែកចំអន់ យក្សខ្លះសំដែងចេស្ដាហោះ កណ្ដាលអាកាសាអាប់នភាល័យថ្លែងពីស្រុកសមរភូមិជ័យ កក្រើកខ្លាំងក្រៃរន្ធត់ញាបញ័រ ថ្លែងពីព្រះបេក្សយ៉ៅ សារសើកទ័ពវិលវិញហើយណា ទូលព្រះជេដ្ឋារៀមបង អំពីរឿងពេុះទ័ពជ័យរសុរា ។ ព្រះនារាយណ៍រាមាត្រាស់ថា ពិភេកអសុរា កក្រើករំពើកខ្លាំងក្រៃ ហេតុនេះទ័ពជ័យមកពីណា ពិភេកដោះក្ដារឈ្នួនពីកបូកភ្ជុំយល់ដោយទូវទិព្វចក្ខុ នេះហើយទ័ពឥន្ទជិតអសុរា លើកមកត្រៀបព្រាទ័ពទៀតហើយ ។ ព្រះនារាយណ៍រាមាព្រះបន្ទូលថា ស្រីលក្សណ៍អនុជាប្អូនអើយ ទ័ពនេះវ៉ាមិនឈប់ឡើយ ប្អូនអើយលើកកងទ័ពយោធាស្រីលក្សណ៍អនុជាបានស្ដាប់ពាក្យបង កេណ្ឌកងយោធាបានពីរដណ្ដប់សាគរចូលមកត្រៀបត្រា បរទៅអោយជិតលង្កា អោយទល់ទ័ពអសុរា នឹងបានតទ័ពគ្នា ។ ឥន្ទជិតអសុរាសួរថា នេះទ័ពនរណា ? ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថាអសុរា ! នេះទ័ពរបស់អញ ។ បើអាមនុស្សាចូលមកវាយគ្នាអោយឆាប់ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថា អសុរាចូលមកតយុទ្ធគ្នា ។ និយាយពីសហនុមានតែងកាប់កាន់យក្សា ស្រឡះអស់មេឃា យក្សស្លាប់គ្មានសល់ឡើយអធិកម្ម. អធិពលឡាំ កាលណាបើឃើញយក្សស្លាប់ដូច្នោះហើយ បររាជ

សីហ៍ចូលទៅក្នុងក្រុងលង្កាបូរី ដល់ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំទូលថា ទ័ពគេគេនៅត្រៀបត្រា ទ័ពឯងមរណាក្សិណក្ស័យស្លាប់អស់ហើយ ក្រុងរាពណ៍ខ្វាល់ណាស់ ទៅដណ្តើមឆ័ត្រជ័យ ងងិតរស់ផែនដីដូចយប់សូន្យសុង ក្រុងចាប់ពានស្មោសអោយបាន ពលវាប៉ុន្មានយើងចាប់អោយអស់ កាលណោះព្រះនារាយណ៍រាមា អស្ចារ្យ ថ្ងៃកំពុងរះហើយស្តេចឡើយអនការ ងងិតអស្ចារ្យ កើតយល់សូន្យសុង ហៅពិភេកហោរាមកគន់គូរដោយទូវទិព្វចក្ខុពិភេកឆ្លុះយល់ទាយទៅ តាមថ្នាក់ថា ក្រុងរាពណាសូរ ដំឡើងឆ័ត្រជ័យងងិតដូចយប់កលកាលរាត្រីឡោមហ៊ុំ សុំព្រះអង្គថ្លែងសរអារិទ្ធិច័ន្ទជាការប្រញាប់ ក្រែងគេឡោមហ៊ុំចាប់អស់ពួកស្វាបាន កាលណោះសម្តេចព្រះអវតានទាញសរអារិទ្ធិច័ន្ទផ្លាញផ្លា បាញ់ទៅកាត់ឆ័ត្រជ័យ ក្រុងទសមុខមារកាលណោះ សរថ្លាមានរិទ្ធិអស្ចារ្យទៅកាត់ឆ័ត្រ ជ័យធ្លុះធ្លាយគ្មានសល់ កាលណោះព្រះអនុជនាំពល ស្តេចយាងចូលដល់ថ្វាយបង្គំព្រះបង ព្រះនារាយណ៍អរក្តាត់ថា ហៃប្អូនរត្នអ្នកមាសស្នេហ៍ស្នង ចូររកដំណាក់សេពសោយក្រាយា ។ ក្សិណណោះ ពលស្វាក៏នៅក្បែមក្សាន្ត ។

៣៧- កាលណោះក្រុងទសមុខមារ ស្តេចក្រេវក្រោធភិរុលភិរោធសោះសា ស្តេចអោយអាមាត្យទៅអញ្ជើញនៃកុម្ភិការ អាមាត្យរួសរាន់

ទៅដល់ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះអវតានលើត្បូងសិរសា មានការបន្ទាន់កុម្ភិការក៏បានស្តាប់ពាក្យអាមាត្យហើយ ក៏យាងចេញចាកប្រាសាទឋានបានដល់ហើយក្រុងទសមុខមារមានព្រះបន្ទូលទៅថ្កានថា អញប្រើឯងអោយលើកទ័ពទៅវាយរាមនុស្សា បំផ្លាញពួកស្វាអោយក្សិណក្ស័យកុម្ភិការ ស្តាប់ហើយក៏បរទ័ពចេញចាកក្រុងលង្ការាជបូរី ស្តេចបរទ័ពជ័យយក្សាច្រើនសល់ កាលណោះស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ញាប់ញ័ររន្ធត់អោយអស្ចារ្យ ព្រះរាមក៏ត្រាស់ហៅពិភេកសារ ប្អូនអើយទ័ពមកពីណាចូលមកទៀត ពិភេកទូលថា នេះហើយទ័ពកុម្ភិការប្អូនរាពណ៍ ព្រះនារាយណ៍រាមា មានព្រះឱង្ការ គួរប្រើអ្នកណាទៅតទ័ពបាន ពិភេកអសុរាថា ប្រើបាសុគ្រីព សុគ្រីពខែងនាំកងពល ចូលមកដល់ត្រៀបត្រាម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំព្រះអវតាន រួចហើយក្រាបលាបរពលទៅ បរទៅជួបនឹងពលកុម្ភិការឯយក្សនឹងស្វាទលមុខគ្នា កុម្ភិការសួរថា យើពលនរណា ? សុគ្រីពឆ្លើយថា ទ័ពរបស់អញ សុគ្រីពសួរថា ឯងឈ្មោះអ្វី ? យក្សាអញនេះឈ្មោះកុម្ភិការ ។ កុម្ភិការថា ហៃបងសុគ្រីព យើងកុំបាច់ច្បាំងតតាំងអោយព្រួយ បើឯងដករាំងកល្បអោយអញមួយ· អញរ៉ាប់ចាញ់ សុគ្រីពឆ្លើយថាកុំភ័យ រាំងកល្បនោះដើមវាធំមួយសែនអោប ចុងវាបាំងសែងព្រះអាទិត្យ

ដល់អជដាកាលមណ្ឌល ឬសវាទៅក្រោមចាក់ប្រាំរយយោជន៍យល់សុគ្រីពក៏បានឮកុម្ភិការថាដូច្នោះហើយ ថាអើកុម្ភិការ ឯងកុំព្រួយនឹងរាំងមួយដើម ចាំមើលយើងនឹងដកអោយបាន ដកតាំងពីព្រឹកលុះលង់ដល់ថ្ងៃត្រង់ ម្ល៉ោះហើយរាំងកល្បក៏រលើងរលំ សូរស័ព្ទរណ្តំ សូរខ្លាំងក្រៃញាប់ញ័រទាំងផែនដី នគរដទៃក៏កក្រើក សត្វក្នុងព្រៃហេមពាន្តក៏ស្ទុះរត់សត្វដើរ សត្វហើរជើងបួនក្តី ដែលនៅក្នុងព្រៃក៏ផ្អកផ្អើល រលើងរលំជើងភ្នំបព្វតា ព្រះឥន្ទទេវតានៅពុំបាន រលកមហាសមុទ្រជោរជន់បែកផ្កាត្រែងក្នុងវេលានោះឯង សុគ្រីពក៏ថមថយកម្លាំង សោទោរទន់ព្រះកាយា កិម្ភិការស្ទុះភ្លោះហោះភ្លាម ចាប់សុគ្រីព សុគ្រីពក៏តតាំងច្បាំងនឹងកុម្ភិការ យល់ពុំបាន កុម្ភិការប្រុងបីពយកសុគ្រីព ទៅអោយដល់ឋាន កាលណោះព្រះអាទិត្យសូរិយាក៏ពុំរះ យប់ភ្លែតថ្ងៃភ្លែតអោយអស្ចារ្យរះហើយ ងងិតដូចកាលកល់រាត្រី ព្រះនារាយណ៍រាមាអស្ចារ្យក្រៃ ក្សត្រថ្លៃត្រាស់ហៅពិភេកហោរា ហេតុអ្វីងងិតអស្ចារ្យ ពិភេកអស្មារាក៏គួរឆ្ទុះយល់ដោយនៅភេទនិស្ស័យ ពិភេកលើដៃបង្គំថា ឥឡូវយក្សវាចាប់បានបុត្រព្រះសិរិយាបានជាអស្ចារ្យងងិតក្រៃ ព្រះនារាយណ៍ថា ពិភេកសារ តើប្រើអ្នកឯណាទៅយកបាន ពិភេកលើកដៃថ្វាយបង្គំ ត្រូវប្រើមាអង្គត់ និង សហនុមាន

ទើបបានព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់មានវាចា ហៅសហនុមាន បាអង្គត់ បាហោះចំហុតទៅលង្កា ទៅយកសុគ្រីពបុត្រព្រះសូរិយា អោយឆាប់ប្រញាប់ការវិលវឹងខ្មី អង្គត់ សហនុមាន ក៏យកព្រះខ័នសៀតសឹក ព្រះកាយាក្រាបថ្វាយបង្គំអង្គក្សត្រាទៅឆាប់វៃ ហៀវហោះបំប្រុតចំហុតត្រង់តំរង់ក្រុងពារុរាជបូរី សូត្រមន្តព្រះពាថាបំបាំងកាយ នៅចាំក្លោងទ្វារក្រុងយក្សាកុម្ភិការបីសុគ្រីពក៏ចូលទៅ ហនុមានពួននៅចាំក្លោងទ្វារឃើញទះតប់ធាក់យក្សា កុម្ភិការ ក៏សន្លប់បាត់ស្មារតី អង្គត់ស្រែកថា កាត់កទៅកុំទុកវានៅ ក្រែងរស់វិញ' សហនុមានថា កាត់ឯណាបានវាពកែណាស់ពិភេកហោរាផ្តាំថា បើឈាមមួយដំណក់ស្រក់ដល់ដី កើតជាភ្លើងប្រល័យកល្ប ឆេះផែនដី ហនុមានត៏បីបុត្រព្រះសូរិយា បានដល់មកស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ឡើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះរានាយណ៍រាមា ទូលអំពីយក្សាអោយដករាំងកល្ប ព្រះនារាយណ៍រាមាថា បាឯងឆោតអោយគេបោកបានក្នុងសង្គ្រាមជ័យ កុំអីបាក្ស័យជីពជន្មា ។ យើងឈប់ស្នេះមិនចរចា ។

៣៨- ថ្លែងពីកុម្ភិការ ភ្ញាក់ខ្លួនហើយ ហើមមុខហើមមាត់ ឈឺឥតស្បើយ យំហើយទៅទូលក្រុងទសមុខមារ' ក្រុងរាពណាសួរថា ប្អូនឯងឆោតគ្មានចិត្តក្រេវក្រោធសម្លាប់វា អោយវាធ្វើបាបដល់អុកឡុក ថាហើយ

នាំទៅបង្អកទឹកអាសោ មាននៅក្នុងស្រះអស៊ុរី ទឹកអាសោចូលពោះកាលណា ក៏ខឹងក្រោធ ភិរុលភិរោធសោះសា ហោះទៅយកមោងក្រសាក់ពីឋានព្រហ្ម ព្រះព្រហ្មអោយមោងក្រសាក់មកកុម្ភិការ មុខមោងក្រសាក់ពេលនោះមានច្រែះកាន់ បានហើយហិចហោះទៅនព្វមហាសមុទ្រ តាំងពុទ្ធី (វិទ្ធី) នឹងមាត់សមុទ្រ សំលៀងអោយអស់ច្រែះពីមោងក្រសាក់ បីថ្ងៃមិនទាន់ដាច់រលស់ ពេលនោះកក្រើកដល់ស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ព្រះនារាយណ៍រាមាររស្មាវ្យហោស់ ស្តេចក៏ត្រាស់ហៅពិភេកហោរា ហេតុអ្វីក៏កក្រើកញាប់ញ័ររន្ធត់ ពិភេកហោរាពួលបើយក៏ក្រាបទូល ដោយបេរួវបោមិញចក្កុផពក់បាំង ទូលថាមានយក្សមួយឈ្មោះកុម្ភិការ សំលៀងហោងក្រសាក់ នឹងមាត់សមុទ្រ សន្យាថាបើដាច់ច្រែះ ពីមោងក្រសាក់កាលណាក្រុងលង្កាបូរីក៏លែងសូន្យ មោងក្រសាក់នោះពូកែរឿងរិទ្ធី ព្រះនារាយណ៍ទ្រង់ជ្រាបហើយថា បើដូច្នោះយើងនឹងប្រើនរណាទៅបំផ្លាញបាន ក្រាបទូលអវតានទៅតែបីទិវាទេ ពិភេកហោរាថា បានតែបាហនុមាន ព្រះរាមត្រាស់ប្រើរាជក្របីស្រីពានរស្វាសសុទ្ធ បុត្រព្រះពាយ សេនាអង្គព្រះនារាយណ៍ជាមេទ័ព ។ ហនុមានបានស្តាប់ហើយថ្វាយព្រះបង្គំ ទ្រង់គ្រឿងអលង្ការយកព្រះខ័នថ្លាមកសៀតស៊ក ហើយលឿនស្ទៅសំដៅព្រង់

កុម្ភិការកំពុងហោមពិធីតាំងសិល្ប ហនុមានសូធ្យមន្តព្រះគាថាក្រឡាជាឆ្កែស្លាប់ស្អុយគគ្រុក មានដង្កូវរុករលួយរំលំ អណ្តែតតាមរលក ដល់ជិតមកហើយលោតទៅពាក់លើក្បាលកុម្ភិការ កុម្ភិការក៏ភ្ញាក់ដាច់ពុទ្ធី បាត់អំពីឆ្កែស្អុយ កើតជាហនុមានកម្លាំងហៅហាន កាន់ព្រះខ័នថ្លា ប្រយុទ្ធប្រយ៉ាងញ៉ាំងកុម្ភិការ កុម្ភិការធននៅពុំបាន ចាញ់ដៃហនុមានចូលរូងភ្នំចូបេជ្រោះភ្នំពោមកំពូល ថ្លែងពីហនុមានបុត្រព្រះពាយ ឃើញកុម្ភិការចូលរូងភ្នំ ម្លោះវាទៅអង្គុយនៅរន្ធភ្នំ រន្ធភ្នំធំប៉ុណ្ណា កន្ទុយហនុមានក៏ប៉ុណ្ណោះកើតជាកន្ទុយពេជ្រ ចាក់កុម្ភិការ កុម្ភិការក្សិណក្ស័យមរណា ថ្លែងពីសហ-នុមាន ក៏បានដឹងថា កុម្ភិការក្សិណក្ស័យ ក្នុងរូងបព្វតាដូច្នោះហើយ ក៏ហៀវហោះផ្ទេកផ្ទោះ មកស្រុកសមរភូមិជ័យ អធិកម្ម និងអធិពលឡាំ ដែលបររាជរថយាមល្បាត ឃើញកុម្ភិការក្ស័យក្នុងរូងភ្នំ ដូច្នោះហើយក៏បររាជរថចូលក្រុងលង្កា ម៉មម៉ាយថ្វាយបង្គំក្រុងទសភគ្រ្តា ក្រុងទសមុខមារកន្លងមួយទិវា ក៏បានឃើញ អធិកម្ម អធិពលឡាំ ចូលមកគង់គាល់ ថាអើរអធិកម្ម អធិពលឡាំ អាឯងមកគង់គាល់អ្វីអញ អធិកម្ម អធិពលឡាំក៏បានទូលថា កុម្ភិការក្សិណក្ស័យ ជីវិតនៅក្នុងរូង រទាន់បព្វតា ក្រុងទសភគ្រ្តាថា ឱកុម្ភិការ អូនមាសបងអើយ មិនគួរមកចាញ់ដៃអាស្វាស ។

៣៩- ម្លោះហើយកោះហៅរាពេញ អោយទៅរញ្ជើញឥន្ទជិត អសុរាឥន្ទជិត អសុរាបានស្តាប់អាមាត្យដូច្នោះហើយ ករៀបប្រដាប់ស្ពាយធ្នូសរជ័យ បរថ្វាយបង្គំព្រះបិតា ដងនេះក្រុងហារមាសមិត្តយល់ក្រុងឥន្ទជិត ជាបុត្រឡើងគាល់អសុរា ទសភ័ក្ត្រត្រាស់ថា ឱកូនមាសបិតា អោយលើកពលយក្សា ទៅវាយរាមនុស្ស អោបក្សិហេក្ស័យប្រល័យជីវិត ម្លោះហើយឥន្ទជិតអសុរា ក៏ខែងខំកងពល ចូលដល់ត្រៀបត្រា លើកទ័ពត្រើកត្រេង ឆាកហ៊ោរយកជ័យឆោឡោអឹងកង ឈាប់ស្លេះត្រង់ណោះមិនចរចា ទៅនិយាយពីស្រុកសមរភូមិជ័យកែវម៉រកត ញាប់ញ័ររន្ធត់អោយអស្ចារ្យ ព្រះនារាយណ៍រាមាអង្គក្សត្រា ហៅពិភេកហោរាមកគន់គូរពិរោះដោះក្ដារឈ្នួនពីក គន់គូរឆ្លុះយល់ដោយហោរទិព្វចក្ខុ ទូលថាគ្មានទ័ពអ្នកណាឡើយ នេះហើយទ័ពឥន្ទជិតអសុរា ព្រះនារាយណ៍រាមាត្រាស់ហៅទៅស្រីលក្សណ៍អនុជា អូនអើយរៀបទ័ព សង្គ្រាមជ័យបរទៅវាយក្រុងយក្សា ស្រីលក្សណ៍អនុជា ក៏ភ្ញុំអស់ពួកពលសេនា ចូលដល់ត្រៀតត្រាថា យើងវាយយក្សាម្តងទៀត ទៅដល់ទ័ពនិងទ័ពក៏ទល់គ្នា ឥន្ទជិតអសុរាក៏សួរថា ទ័ពនេះទ័ពនណា ព្រះលក្សណ៍សារ ឆ្លើយថាទ័ពអញ ឱព្រះលក្សណ៍ ឯងមិនអោយបងឯងមកច្បាំងនឹងអញ ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថា

ឥន្ទជិតអសុរា ឯងអោយព្រះបិតាឯង មកច្បាំងនឹងអញទើបសម ម្លោះហើយស្វានឹងយក្ស ក៏កាប់ចាក់ប្រឡូកប្រឡាក់ច្បាំងគ្នា ងាប់យក្សច្រើនសល់ សហានុមានក៏កាប់យក្សា បោះទៅកណ្តាលសមុទ្រជលសា ក្រុងយក្សាក៏ស្លាប់ច្រើនសល់ និលពេជ្រ និលឯក ក៏កាប់សម្លាប់យក្សា យក្សណាធំមាអង្គត់ ក៏កាប់សម្លាប់យក្សា យក្សក្ស័យមរណាក្នុងមហាសាគរ កាលណោះឥន្ទជិត អសុរា ទៅគាល់ព្រះវររាជបិតា ពលគេនៅត្រៀបត្រាពលឯកមរណាពាសពេញមហាសមុទ្រយង់ឃ្នង ខ្ញុំសូមក្រាបលាព្រះវរបិតាទៅតាំងបុទ្ធីសរនាគកប្បាសថ្លាញថ្លា ថាហើយអសុរាក៏ហោះទៅខ្នងភ្នំភ្នំនោះនាមឈ្មោះហៅភ្នំបាយដុះ ខ្ពង់ខ្ពស់ធាធំ ចូលទៅតាំងពុទ្ធីនៅក្នុងរូងភ្នំ សរនោះបៀតទុំកក្រើកញាប់ញ័រ កក្រើកដល់ស្រុកសមរភូមិជ័យ ព្រះនារាយណ៍រាមាក្សត្រថ្លៃ ព្រះអង្គអស្ចារ្យ ត្រាស់ហៅពិភេកអសុរា ពិភេកអសុរាក៏បានម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរពិភេកហោរាថា ហេតុអ្វីក៏កក្រើកអស្ចារ្យ មានទ័ពអ្នកឯណាលើកមកទៀត ពិភេកឆ្លុះយល់ទូលថា នេះគឺឥន្ទជិតអសុរា ចូលទៅតាំងពុទ្ធីក្នុងរូងភ្នំ បើទុំសិល្បតាំងពុទ្ធីកាលណា លង្កាបូរីក៏លែងសូន្យ ព្រះនារាយណ៍រាមាក៏មានព្រះបន្ទូលថា បើដូច្នោះអោយអ្នកទៅបណ្តាច់ពុទ្ធីយក្សបាន ពិភេក

អសុរាទូលថា បានតែមាអង្គត់ ថាហើយព្រះនារាយណ៍រាមា ក៏ត្រាស់ហៅបាអង្គត់ បាអង្គត់បាន ឮហើយ ក៏ចូលថ្វាយព្រះបង្គំ ព្រះអង្គត្រាស់ថា អញប្រើបា ទៅបំផ្លាញពុទ្ធីយក្សនៅក្នុងរូងភ្នំ អង្គត់ស្តាប់ហើយក៏ចាប់ព្រះខ័នសៀតសិរេ ចាប់គ្រឿងអលង្ការយកមកទ្រង់ ទ្រង់ស្រេចក៏ហោះលើនស្ទៅសំដៅចំដល់ទៅរូងភ្នំ ក្លែងកាយាជាសត្វខ្លាឃ្មុំ ឡើងបញ្ហាឥន្ទជិតអសុរាក៏ភ្ញាក់ភ្លាត់ទតទៅឃើញសត្វខ្លាឃ្មុំ យិតសរជ័យថានឹងបាញ់ ក្លាយកើតរូបអង្គត់ស្វាស ឥន្ទជិតឆ្លើយថា យើអង្គត់ឯងពោះមួយជាមួយអញ កុំអីអញបាញ់ក្បាលឥឡូវ អង្គត់ឆ្លើយថា ឥន្ទជិតអសុរា ឯងប្អូនអញ កុំអីអញសំឡាប់ឯងឥឡូវ ថាហើយអង្គត់ក៏វិលវឹងមកដល់ស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ទូលអង្គព្រះនារាយណ៍រាមា ខ្ញុំបានទៅបណ្តាច់សិល្បយក្សានៅក្នុងរូងភ្នំបព្វតា ព្រះនារាយណ៍រាមាស្តេចត្រេកអរ ថាអើបាអង្គត់បានដូចសេចក្តីប្រាថ្នា ឥន្ទជិតក៏បានហោះថ្កានព្រះបិតា មានស្វាសកាចក្រៃបណ្តាច់សិល្បសរ ជ័យមិនបានសំរេច ក្រុងរាពណ៍ឆ្លើយថា កូនមាសព្រះបិតាគ្មានអ្វីកំបាំងនឹងវាទេ គ្មាននណាឆ្លុះយល់ទេមកអំពីអាបង អាប្អូនរបស់ឯងកូនអើយ វេលាថ្ងៃស្អែក ត្រូវកូនលើកពលទៅវាយអាមនុស្សាអោយវាក្បិណក្ស័យ ។

៤០- ឥន្ទជិតអសុរា ក៏ខឹងខែងកេណ្ឌពល បានដប់ពីរសមុទ្រសោតសល់ កក្រើកដល់សមរភូមិជ័យដូចដើម ។ ព្រះនារាយណ៍រាមាត្រាស់ថា ហៃបាពិភេកកុំឆ្ងាយពីអញ កក្រើកនេះតើទ័ពនរណាមកទៀត ពិភេកអសុរាទូលថា នេះទ័ពឥន្ទជិតអសុរាកូនរាពណ៍ ប៉ុន្តែក្នុងវេលាពេលនេះ អោយព្រះលក្សណ៍ទៅពុំបាន អោយតែហនុមានទើបបានការ នាំពលកងយោធាទៅវាយអសុរា ពេលនោះស្រីលក្សណ៍អនុជាយល់ពុំព្រម ដូចជាឯងល្មមរអាខ្លាចសឹក ធម្មតាជាអ្នកតសង្គ្រាម បើមានទ័ពចូលពេលណាត្រូវតែពេលនោះ ថាហើយព្រះអង្គក៏ថ្វាយបង្គំព្រះនារាយណ៍រាមាពិភេកត្រាស់ថា ហៃស្រីលក្សណ៍អនុជា ប្អូនភ្ងាពេលនេះណា អោយប្រយ័ត្នខ្លួន កុំភ្លេចស្មារតី ក្រែងក្រុងអសុរីលួចថ្លែងសរ ថាហើយថ្វាយបង្គំលាព្រះនារាយណ៍រាមា ក៏អនុញ្ញាតិនាំពួកពលសេនា ទាំងពីរដណ្តប់អង្គប្រាណ បរទ័ពទៅបានជួបមុខគ្នា ឥន្ទជិតអសុរាថា ព្រះលក្សណ៍សារពេលនេះលេងគ្នាអោយដឹងតេជដៃ ព្រះលក្សណ៍ឆ្លើយថា អសុរីអញគ្មានភិតភ័យអ្វីសោះចូលមកអាទូរយសអាអប្រិយ អស់ពួកស្វា និងយក្សចំបាប់គ្នា យក្សមួយស្វាពីរខាំអោយក្ស័យ ហនុមានបាអង្គត់ក៏ខំប្រឹងវាយយក្សក្ស័យមរណាស្លាប់គ្មានសល់ ឥន្ទជិតបន្លឺថ្លែងសនាគកប្បាស ត្រូវត្រង់ព្រះលក្សណ៍សារ

ដួលកណ្តាលភឹនផែនដែនពសុធា ឥន្ទជិតអសុរាក៏រត់ចេញបាត់ ឃុននល់ ឃុននិល ក៏បានដឹងការណ៍ មកថ្វាយបង្គំព្រះរាមាជាប្រញាប់ ព្រនារាយណ៍ ប្រាប់ទៅសុគ្រីពភ្លាម ព្រះអង្គយាងគង់យាងមួយរំពេច ឃើញនាគរុំ ជើងទៅដល់ក ជលនេត្រសោកាល័យ ឱសឱប្អូនអើយសមក្សិណ ក្ស័យចោលបងម្នាក់ឯងកណ្តាលទ្រូងព្រៃ ពិភេកទូលថា កុំសោកាល័យ សូមព្រះបាញ់សរជ័យទៅសួរគាំ អោយបានដឹងដល់ស្តេចគ្រុធា ព្រះនា-រាយណ៍រាមា សរសេរអក្សរាបិតនឹងចុងសរ ហើយបាញ់ទៅត្រង់ព្រះបាទ ឡិសតិ ស្តេចគ្រុធាចាប់សរបានហើយ មើលអក្ខរាស្រីលក្សណ៍អនុជា ត្រូវសរនាគកប្បាស ព្រះបាទឡិសតីក៏កេណ្ឌអស់ពួកគ្រុឌ ចុះមកចំហុត ច្រើនត្រៀបត្រា ឯសរនាគកប្បាសក៏រលាតអស់ ហើយរត់ផ្អេកផ្អោះចូល បំពង់មាសវិញ ស្រីលក្សណ៍អនុជាបានក្រោកឡើង ព្រះនារាយណ៍រាមា នាំស្រីលក្សណ៍អនុជា មកថ្កានស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ។ ក្សិណ ណោះ ក្រុងយក្សាលើកពលត្រៀបត្រាចូលចំហុត ចូលមកច្បាំងទៀត តាមកំណត់ សន្ធត់ច្បាំងគ្នាដូចសព្វដង ។ កាលណោះព្រះលក្សណ៍ប្អូន ភ្វា ក៏លាបងនាំពលអឹងកងចូលវាយគ្នា ស្វាសសម្លាប់យក្សស្លាប់ច្រើនសល់ ដេរដាសពាសពេញទាំងពសុធា សមុទ្រជលសាក៏គោកទឹក ស្លាប់អស់នៅ

តែឥន្ទជិតអសុរា មកទូលព្រះបិតាក្រុងទសភក្រ្គ ពលគេ គេនៅត្រៀប ត្រាជាក់ ពលឯងមរណាគ្មានសល់មួយ ព្រះលក្សណ៍សារក៏លើកទ័ព ត្រឡប់មកវិញ ឥន្ទជិតអសុរា លាព្រះបិតាទៅតាំងពុទ្ធីទៀត ទៅតាំង ពុទ្ធីឯរូងរទាន់បព្វតា ហៅថាឯនើនចក្រវាល តាំងពុទ្ធីសរថ្លា សរនោះ នាមឈ្មោះថា សរព្រះព្រហ្មមាសផ្កាញថ្លា តាំងសិល្បក្រោមដើមនរុក្ខាន្តិ ។

៤១- កាលណោះ ក្រុងទសមុខមារ ភ្ញុំទាំងអស់យោធាដប់ពីរអង្គ ប្រាណ ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលថា តើអ្នកណាមួយក្លែងភេទជានាងសិតា អាមាត្យទូលថ្កានថា មានតែចៅសុកកាចារ បើដូច្នោះអាមាត្យអើយ ទៅដោះចៅសុភកាចារអោយបានឆាប់ អាមាត្យទៅដល់ប្រាប់នាយគុក បូនអោយដោះចៅសុភាកាចារមកអោយឆាប់ នាយគុកក៏បានដោះចៅ ជាការឆាប់ ម្ល៉ោះហើយក៏នាំចៅសុភកាចារមកថ្វាយក្រុងទសភព្រក្គា ។ ក្រុងទសមុខ ក៏បានឃើញចៅសុភកាចារមកដល់ដូច្នោះហើយថា ឱចៅ សុភកាចារអើយ ឯងនិមិត្តជានាងសិតាបានឬមិនមែន ចៅសុភកាចារ ទូលថា ខ្ញុំកាឡាខ្លួនបាន បើដូច្នោះហើយឯងត្រូវកាឡាខ្លួនជានាងសិតា ទៅច្បាំងនឹងមាកុម្ពណ្ឌ វេលាថ្ងៃស្អែក សុភកាចារក៏បានស្តាប់ហើយ លុះលង់ ព្រឹកព្រាងស្វាងស្រឡះ ចៅសុភកាចារកាឡាខ្លួន ជានាងសិតាបានសុទ្ធសាធ

ដូចអង្គព្រះនាង ទ្រង់ទ្រាយល្អល្អះ មើលទៅមុខដូចវង់ព្រះចន្ទ្រា ហាក់ដូចស្រីសួគ៌ាទេវលោក ម្ល៉ោះហើយមាកុម្ភណ្ឌ ក៏ចាប់យកដាក់លើរាជរថបំប្រុតទៅ បររាជសីហ៍. សិង្ហ. សីហ៍ពលយក្សគគ្រាក់ហែស្តេចទៅរឿងត្រង់នោះយើងស្ងេះនៅ ។ យើងនឹងថ្លែងទៅព្រះរានាយណ៍រាមា កក្រើកញ្ញាប់ញ៉័រទាំងពសុធា ហៅពិភេកហោរាមកឆាប់រ៉ុយ ពិភេកថ្វាយបង្គំព្រះអរព័ន ព្រះអង្គសួរពិភេកថា ហេតុអ្វីក៏កក្រើកញ្ញាប់ញ្ញ័រផែនដី ពិភេកទូលថា នេះហើយក្រុងអសុរិកុម្ភណ្ឌយក្សា លើកទ័ពបកច្រើនក្រៃ ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះស្រីលក្សណ៍អនុជា ហៃប្អូនពុំងាវមាសថ្លើមថ្លៃ ពួកយក្សាលើកទ័ពមកច្រើនក្រៃ ព្រះលក្សណ៍ឆាប់វៃកេឃ្លេយោធា ពលដប់ពីរសមុទ្រសុទ្ធសឹងស្វា កាន់ព្រះខ័នថ្លាចរចូលយុទ្ធ សេនាទាំងពីរដណ្តប់អង្គប្រាណគ្មានរួញរា ត្បិតបានពិលាថ្ងៃនោះហើយ បាអង្គត់នូវហនុមានកេសជម្ពូពាន និលខាន់ និលឯក និលផាត់ សុទ្ធសឹងរិទ្ធីពលពង្សចតុរង្គយោធាទៅវាយយក្សាអសុរាមារ លើកទ័ពទៅទល់មុខគ្នាកុម្ភណ្ឌយក្សាឆ្លើយថា ព្រះលក្សណ៍ មកច្បាំងធ្វើអ្វី ច្បាំងឥតការវត្តរាជសិតាអញសំឡាប់ថ្ងៃនេះហើយ ដាក់ចៅសុភកាចារលើរាជរថ ខំបរបំប្រុតលើអាកាសសាព្រះមាតុលីសារថីទេវបុត្រ ឡើងបររាជជំនិះជំនាញ នៃព្រះលក្សណ៍ ឯយក្ស

និងស្វាសច្បាំងគ្នាច្រើនសល់ ពួកពង្សាពានរឹងរិទ្ធីសល់ កាប់យក្សកំហល់ក្បិណក្ស័យត្រៀបត្រា ។ កុម្ភកណ្ឌយក្សាថា នៃមនុស្សា ច្បាំងអ្វីឥតការវត្តរាជសិតាក្ស័យថ្ងៃនេះហើយ ព្រះលក្សណ៍ទ្បេងទតមើលទៅ ឃើញនាងសិតានៅលើរាជរថអសុរា ព្រះអង្គស្តេចទ្រង់សោកា ឱបើព្រះបងក្បិណក្ស័យថ្ងៃណាប្អូនសុំក្ស័យផង ថាហើយក្បិណក្សត្រច្បាស់ច្បងហៅថា សបនុមានមកជួយមើលសិតា សហនុមានក៏បានដឹងការណ៍ ស្រែកហៅថា ព្រះស្រីលក្សណ៍ប្អូនភ្ញា ឆាប់ថ្លែងសរទៅកុំនៅរួញរា យក្សប្រែកាឡាទេណោព្រះប្អូន ព្រះលក្សណ៍សែនសោកយោបំទតហើយស្តេចយំទឹកភ្នែក អំភ្លាង សហនុមានប្រើអាមាត្យមួយអោយទៅហៅពិភេកហោរាអោយឆាប់រួសរាន់ អាមាត្យទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ បាបុត្រព្រះពាយត្រាស់ប្រើអញខ្ញុំមក អញ្ជើញព្រះអង្គឆាប់យាងមកអោយឆាប់ ពិភេកអសុរាកាលបើបានដឹងការណ៍ ស្តេចយាងប្រញាប់មកដល់កងទ័ពព្រះលក្សណ៍អនុជា ហៅពិភេកអសុរា ជួយមើលសិតាពិតមែនឬអ្វី ពិភេកអសុរាទតមើលសិតា នៅលើរាជរថ ស្តេចទ្រង់ព្រះកន្សែង ថ្វាថ្លែងទៅថា គឺចៅសុភកាចារ កូនអញទេតើ កូនអើយ អើកូន ថ្ងៃនេះ អ្នកក្ស័យស្លាប់ចោលបិតា ពិភេកសោកាសូនសព្ទលុះលង់ កុម្ភណ្ឌឆ្លើយថា វើយអាមនុស្សា អញ

ប្រហារសិតាឥឡូវហើយ ដៃមួយកាន់ខ័នថ្លា អារព្រះសុរងនៃចៅសុភកាចារដាច់ភ្លាម ហនុមានស្ទុះភ្លែតចាប់កុម្ភណ្ឌជាប់ ដៃមួយកាន់ព្រះសែងថ្លា (ព្រះខ័ន) ដៃមួយចាប់ព្រះសិរសា ជើងមួយជាន់កអារព្រះសុរងធ្លាក់ចេញ ក៏លើកចោលទៅកណ្តាលសាគរ ក្សិណក្ស័យមរណោទាំងនាយ ទាំងពលក្រុងយក្សកំហាល់គ្មានសល់មួយឡើយ ពេលនោះអធិកម្ម អធិពលឡាំ ក៏បានទតយល់មាកុម្ភណ្ឌក្សិណក្ស័យ ដោយដៃបាហនុមាន បុត្រព្រះពាយដូច្នោះហើយ ក៏ញាក់រាជសីហ៍ចូលទៅក្រុងលង្កាបុរី ដល់ហើយម៉បម៉ាយថ្វាយបង្គំ ព្រះអវតាន ព្រះចៅលង្កា ក៏បានសួរអធិកម្ម អធិពលឡាំថា ឱអធិកម្ម អធិពលឡាំ ថ្ងៃនេះឯងមកគង់គាល់អញមានការអ្វី អធិកម្ម អធិពលឡាំ ក៏បានទូលថា មាកុម្ភណ្ឌក៏បានក្សិណក្ស័យក្នុងសង្គ្រាម ទសមុខមារបានស្តាប់ដូច្នោះហើយ ក៏ក្រេវក្រោធភិរោធរោះសា ក្តៅដូចគេយកព្រះកាលទៅអុជអាល ពុំនោះដូចគេយកពិសសរខ័នថ្លា ទៅអារព្រះសុរងអោយធ្លាក់ចេញ ព្រះនេត្រទុំទែងដូចអាគី គគក់ព្រះឱរាសោកាល័យ ឱមាកុម្ភណ្ឌប្អូនអើយ មិនគួរអូនមកក្សិណក្ស័យចាញ់ដៃស្វាសកាត់កបាន ប្អូនឯងរឿងរិទ្ធីល្បីសព្វឋាន ទេវតាក្នុងវិមាន

កោពចេស្តាឥឡូវនេះមកចាញ់ដៃអាស្វាសអោយអាស្រូវកាសខ្មាសទេវតា។ រឿងត្រង់នេះស្លេះទុកសិន ។

៤២- ទៅនិយាយពីឥន្ទជិតអសុរា ខ្ទះបីទិវា នឹងទុំសិល្ប កក្រើកញាប់ញ័រខ្ទរផែនដី ស្រុកសមរភូមិជ័យញ័ររន្ធត់ ព្រះនារាយណ៍រាមា ស្តេចអស្ចារ្យ ហៅពិភេកអសុរាមកគន់គួរ ពិភេកហោរាដោះក្តារឈ្នួន ហើយបូកគុណគន់គូរតាមគម្ពីរ ភេទធ្លុះយល់ត្រ័យលោកទាំងបីប្រការ ឥតកំបាំងនឹងព្រះនេត្រទិព្វ អសុរាទៅតាំងពុទ្ធីសរព្រហ្មមាសផ្លាផ្លា ខ្ទះបីទិវាសិល្បនឹងទុំ បើកាលណាទុំហើយ ក្រុងលង្កាបូរីក៏លែងសូន្យ នឹងបាញ់សរព្រហ្មមាសឆេះផែនដី កើតភ្លើងប្រល័យលក្សឆេះទាំងអស់ ព្រះនារាយណ៍មានព្រះបន្ទូលថា បើដូច្នោះប្រើអ្នកឯណាទៅ ទើបបាន ពិភេកក្រាបទូលថា ត្រូវប្រើមាអង្គត់ ព្រះនារាយណ៍រាមាមានព្រះបន្ទូលទៅហៅមាអង្គត់ អង្គត់ឮហើយចូលថ្វាយបង្គំ ព្រះនារាយណ៍រាមាក៏ត្រាស់ប្រើ អញប្រើបាឯងទៅបំផ្លាញពុទ្ធីភាពណ៍ យក្សនោះឈ្មោះឥន្ទជិតអសុរា វាទៅតាំងពុទ្ធីបឹងរូងភ្នំ ឯណើនចក្រវាល ក្នុងរូងភ្នំក្រោមនរុប្បាន្តិ អង្គត់ឮហើយថ្វាយបង្គំ ហើយថយក្រោយចាប់ព្រះខ័នក៏កាន់ហោះផ្លោះទៅលើអាកាសា តម្រង់ជ្រុងភ្នំឯណើនបព្វតា ដល់ទៅ

រូបរភ្នំកាលណាកាឡាខ្លួន ជាខ្លាឃ្មុំធំកន្ទ្រាញ ឥន្ទជិតកំពុងភាវាសិល្ប លោតឡើងពីក្រោយខ្នង កន្លងសិរសាឥន្ទជិត ក៏ភ្ញាក់ធ្លាក់សរសិល្ប យិតសរថ្លាបាញ់អាសព្ទខ្លា អង្គត់ប្រាណប្រែក្រឡាមកវិញ ឥន្ទជិតថា យើបងអង្គត់ កាលតាំងសិល្បពុទ្ធិមុនក៏បំផ្លាញ ឥឡូវនេះមកបំផ្លាញទៀត អញចង់យិតសរសិល្បបាញ់បំបែកសិរសា អង្គត់ឆ្លើយថា បើឯងបាញ់អញ ខ្ញុំដាច់ព្រះសុរងឥន្ទជិតពេលនេះ អញយល់ត្បិតបង កុំអីក្សិយក្ស័យប្រល័យជន្ម អង្គត់ឆ្លើយថា អញយល់ត្បិតប្អូន កុំអ៊ីសោះសូន្យក្ស័យជីវាអ្នកទាំងពីរកែរខាន ថាហើយប្រែប្រាណវិលវឹង ផ្លូងអង្គត់ខំហោះដល់ស្រុកសមរភូមិជ័យ ស្ដេចឡើងវិលវៃទូលក្សាត្រក្សាន្ត ខ្ញុំក៏បានទៅបណ្ដាច់សិល្បឥន្ទជិតអសុរាបានដូចសេចក្ដីប្រាថ្នា ព្រះអវតានព្រះនារាយណ៍រាមាស្ដាប់ហើយព្រេកអរក្រៃ ក្សត្រថ្លៃពន់នៅដូចសព្ទដរ ។ ផ្លែងពីឥន្ទជិតអសុរាហិចហោះមកដល់ក្រុងលង្កា ក្រាបទូលព្រះបិតាទសមុខមារ ដែលទៅតាំងពទ្ធី មិនបានដូចប្រាថ្នាត្បិតមានសត្វខ្លាលោតឡើងពីក្រោយខ្នង យិតធ្នូសរនឹងបាញ់កើតស្វាស ក្រុងរាពណ៍ក្រេវក្រោធពិរោធសោះសា យោបល់ទាំងនេះគ្មាននរណា គឺថាអាបងអាប្អូនរបស់ឯង គ្មានអ្វីកំបាំងនឹងវា

បើពួកក្នុងពលធា វារកឃើញ ហៃកូនមាសព្រះបិតា យើងនឹងគិតការសង្គ្រាមតទៅទៀត ។

៤៣- ម្លោះហើយវាយស្គរទ័ព ក្នុងនគរមារ យក្សហោះមកដល់ត្រៀបត្រាច្រើនចង្កៀត ឥន្ទជិតទៅបើកយកព្វារីណក្បាលប្រាំបី ដរីនោះភ្ញុកធំប៉ុនកង់រាជរថ បាំងនេះទៅនៅក្លឹងក្លូសចាមរបៃចង់ សែនទ្វាន់សប្បធមិច្រើនជាន់ ពងតូចពងធំលេងភ្លេងរងំ ទេវតាហោះហៃត្រៀបត្រា កក្រើកអំពើកសព្វព្រៃព្រឹក្សា រលកនព្វមហាសមុទ្ររន្ធត់សោះសានិយាយពីស្រុកសមរភូមិជ័យកែវមរកត ញាប់ញ័ររន្ធត់សោះសា ព្រះរាមហៅពិភេកអសុរា ពិភេតមកដល់ហើយថ្វាយព្រះបង្គំ ព្រះនារាយណ៍សួរថា ទ័ពនរណាចូលមកទៀត ពិភេកទូលថា នេះគឺទ័ពរាជបុត្ររាពណ៍នាមឈ្មោះឥន្ទជិតអសុរា ព្រះរាមត្រាស់ ប្រើអ្នកណាទៅតសង្គ្រាមបានពិភេកទូលថា ព្រះអវតាន ទៅមិនបានមានគ្រោះថ្នាក់ ថាហើយព្រះនារាយណ៍រាមា ហៅស្រីលក្សណ៍អនុជា ចូលមកជិតប្រាប់ថា ថ្ងៃនេះផ្អាកសង្គ្រាម បងមិនអោយប្អូនទៅ សុំអោយប្អូននៅមួយទិវា ស្រីលក្សណ៍ថានៅឈប់មិនបាន ត្បិតអ្វីក្រុងយក្សាក្លៀវក្លាហាន លើកពលរាប់សែនសមុទ្រចូលមកហើយ បើយើងឈប់នៅមិនត នឹងវាឡើយយល់ជាខ្លាស់វា